

DE TURBO VAN TORREMOLINOS

Door Luc KERKHOF

Rolverdeling:

4 Dames - 4 Heren

FIK DE BIE : 55, boer
MARIETTE : 50, zijn vrouw
ALDEGONDE : 30, zijn dochter
WIES : 50, zijn vriend, vrijgezel
ENRIQUE : 30, roomservice
JOEP : 30, verloofde van Aldegonde
ULRIKE : 25, toeriste
RUTH : 25, toeriste

Decor:

Appartement op de zevende verdieping. Links; buitendeur, zetel die men kan omvormen tot een slaapbank, deur naar badkamer. Fond: schuifdeur die naar het balkon leidt met overgordijn, kleerkast. Rechts: tweepersoonsbed met nachtkastje. Centraal staat een kleine tafel met een paar stoelen. Op de achtergrond staat een transistor. Er is een wandtelefoon voorzien.

Noot voor de regie:

-Aldegonde is in de eerste plaats naïef. Het is geen voorwaarde, maar als ze stevig gebouwd moest zijn zou dat fantastisch uitkomen om haar personage nog meer gestalte te geven. De keuze van haar kleren is in elke situatie héél belangrijk.

-Het doosje met zepillen krijgt een vaste plaats, ergens duidelijk zichtbaar in de kamer.

-Enrique is Spanjaard en probeert Engels te praten wat hem soms wel eens lukt. Hij heeft een snor. Als hij op de kamer komt zal hij steeds een serveerschotel dragen.

-De Duitse taal die wordt gebruikt moet houderig klinken. Het verhaal komt pas het meest tot z'n recht als deze taal wordt uitgesproken zoals ze in deze brochure beschreven staat.

EERSTE BEDRIJF**LATE NAMIDDAG**

(Enrique komt binnen met enkele valiezen, gevolgd door Mariette, Aldegonde en Fik. Aldegonde is boertig gekleed. Fik heeft het uiterlijk van een echte boer en draagt een vastgeroeste pet)

ENRIQUE: This is your room.

FIK: (tot Mariette) Wat zegt 'm?

MARIETTE: Ik versta 'm ook niet.

ENRIQUE: La habitación.

ALDEGONDE: Ik denk dat 'm vraagt of dat we lang blijven.

FIK: (tot Enrique) Eén week.

ENRIQUE: Ene week...? No comprendo. Okee senior, el problema, you call Enrique. Me Enrique, the roomservice.

FIK: Hij wilt eens rieken, zegt 'm.

MARIETTE: Aan wat?

FIK: Dat weet ik ook niet.

ALDEGONDE: Nee, hij heet Enrique, zegt 'm.

FIK: Enrique...? Wat is dat nu voor de rare naam...?

ALDEGONDE: (tot Enrique) Me Aldegonde.

ENRIQUE: Hello Aldegonde. (schudt haar de hand)

ALDEGONDE: En da's ons ma en onze pa.

ENRIQUE: Dag ma, dag pa...! (schudt hen de hand en stelt hen dan de verschillende plaatsen voor, dan bij het balkon) El balcón! (gebaartje van zonnen, dan bij de badkamer) El cuarto de baño! (gebaartje van zich wassen)

(Enrique steekt bij de deur z'n hand uit voor een fooi, maar Fik schudt hem gewillig de hand)

ENRIQUE: Have a nice day! (gaat er lichtjes teleurgesteld vandoor)

FIK: Die gasten zijn anders wel vriendelijk hé.

MARIETTE: Die moeten vriendelijk zijn, anders krijgen ze geen fooien.

ALDEGONDE: (ad Fik) Zelfs als ze vriendelijk zijn krijgen ze nog maar een hand van onze pa.

FIK: Ik vind dat we al genoeg betaald hebben voor onze reis.

ALDEGONDE: (laat zich even op bed vallen, dan enthousiast) Wij zitten in Torremolinos, olé...! (draagt de valiezen naar badkamer)

FIK: (gaat even op bed zitten, imiteert Aldegonde maar niet zo overtuigend) Wij zitten zeker in Torremolinos, olé!

MARIETTE: Ik zie aan uw gezicht dat gij liever thuis waart gebleven. (zet zich naast Fik)

FIK: Mariette, zo op reis gaan da's niks voor mij. Ik ben niet liever dan thuis, op de boerderij, bij m'n beesten.

MARIETTE: Ge moet er toch eens tussenuit zeker.

FIK: Ik ben zes kilo afgevallen in die vlieger.

MARIETTE: Ik heb wel gevoeld dat ge schrik had. Ge hebt in m'n hand geknepen van thuis tot hier. En ge zijt wel vijf keer naar 't toilet geweest.

(Aldegonde komt van badkamer)

ALDEGONDE: Die badkamer is eens zo groot dan die van ons. Maar er komt geen water uit de kraan.

FIK: 't Begint al. Dat hebt ge met op reis te gaan hé.

MARIETTE: (tot Fik) Nu kunnen we toch ook eens zeggen dat we gevlogen hebben.

FIK: Gij en ons Aldegonde, ja. Maar ik had al eens gevlogen.

MARIETTE: In uwen droom zeker?

FIK: Nee, niet in mijnen droom.

ALDEGONDE: Wanneer dat, pa?

FIK: 30 jaar geleden, toen ze mij met uw moeder trappeerden in de hooischuur. M'n schoonvader pakte mij vast en ik vloog op de mesthoop. (iets luider) Vloog hé...! Zeker zes meter, en de landing was niet zo perfect want ik lag met m'n gezicht in den drek! Veertien dagen heb ik gestonken. Ik durfde nog niet meer naar de mis gaan, want niemand durfde naast mij gaan zitten. De pastoor joeg me zelfs uit den biechtstoel omdat 'm mij verdacht van stinkbommen te gebruiken!

ALDEGONDE: Zèg, hebt ge al dat volk gezien in de vlieghaven van Malaga?

FIK: Ja, meer volk dan mensen. Just ne mierennest!

MARIETTE: Zèg, we zijn voor den eerste keer op reis, we gaan er iets gezellig van maken, hé mannekes.

ALDEGONDE: (test het bed nogmaals) En zacht dat dat bed is. Ik vrees dat ik 's morgens de wekker niet gaan horen.

MARIETTE: Hier hebben we gene wekker nodig, Aldegonde.

FIK: Niet tot 's middags in uwen tram blijven liggen hé!

(Mariette trekt de kleerkast open en keurt)

MARIETTE: Amaai, zo'n grote kast. Daar kan nen hele verhuishwagen in.

FIK: Wie gaat waar slapen?

MARIETTE: Ons Aldegonde en ik zullen wel in 't bed gaan liggen.

FIK: En ik dan?

MARIETTE: Gij moet maar op de zetel slapen.

FIK: Waarom?

MARIETTE: Omdat gij als gierige Vlaamse boer een tweepersoonskamer wou voor drie mensen omdat dat goedkoper was.

FIK: Vergeet niet dat ik met reuma zit hé. Dat ding is veel te klein. Waar moet ik mijn voeten leggen? In mijne nek zeker?

ALDEGONDE: Dat ding kunt ge nog uitklappen, hé pa. Kijk maar eens hier!

(Mariette en Aldegonde klappen de zetel open)

FIK: (merkbaar tegen z'n zin) Ik was beter thuis gebleven. Op de boerderij is zoveel werk.

MARIETTE: Uw broer Staf let op de beesten. En als 't zo erg tegen uw goesting is dan hadt ge ons Aldegonde en mij alleen met vakantie moeten laten gaan.

FIK: Wat gaan wij hier die hele week doen?

ALDEGONDE: Genieten.

FIK: Van wat? Van 't water dat uit de kraan komt zeker? Wat zal er nog allemaal mankeren? De lift blokkeren? Ne poot van 't bed die er onderuit valt? Een balkon dat naar beneden dondert?

ALDEGONDE: Pa, ge wist dat ons hotel nog niet helemaal gerenoveerd was, daarom dat 't zo goedkoop was.

FIK: Da's allemaal geldslagerij...!

MARIETTE: Zo moet ge niet beginnen, hé Fik. Gij slecht gezind, wij ook zeker?

FIK: (droogt z'n bezweet gelaat) En 't is hier veel te warm. (begeeft zich naar buitendeur) Ik zal die Enrique eens gaan roepen om de chauffage wat lager te zetten.

MARIETTE: Daar hangt den telefoon.

FIK: (door hoorn) Hallo, 't is hier met Fik Debie van kamer 129...

ALDEGONDE: (verbetert) 119 pa!

FIK: (vervolgt door hoorn) Ik bedoel 119. Kan die Spanjaard met zijn snorreke direct naar boven komen?

MARIETTE: Da's Enrique.

FIK: (door hoorn) Den Enrique. (haakt in)

MARIETTE: Wat zeggen ze?

FIK: Ik versta er nul de botten van.

ALDEGONDE: Waarvoor is dat nodig, pa? Die Enrique is ook maar ne mens hé.

FIK: Ik zal 'm wel eens een saus geven, wacht maar!

ALDEGONDE: Als al die mensen die hier in 't hotel zitten voor 't minste gaan reclameren, waar komen we dan uit?

FIK: Waar kan ik mij gaan wassen als er geen water is?

MARIETTE: In de zee natuurlijk.

FIK: Maar ik kan niet zwemmen.

MARIETTE: Dan moet ge 't maar leren.

FIK: Waar? In de zee zeker, en verzuipen? Is 't dat wat ge wilt? Ne goeie Fik is nen dooie Fik?

MARIETTE: Nee, ge kunt toch zwemmen hier beneden in 't zwembad. Daar is zelfs een plonsbadje voor de kinderen.

FIK: (staart door het venster naar de zee) Als die zee ginder vannacht gaat overlopen dan staan wij er goed op.

ALDEGONDE: Hier kan toch niks gebeuren zeker!

FIK: Oh nee...? Langs waar moeten wij dan vluchten als er brand uitbreekt? Daar is hier niet eens ne nooduitgang.

MARIETTE: (krijgt het op haar heupen) Fik Debie, gij zijt nen dikke pessimist! Wete gij dat?

(Enrique zoals steeds blij gezind op)

ENRIQUE: Qué pasa...?

FIK: Nee, ik moet gene pasta. Ik moet weten waar ik ergens water kan vinden?

ENRIQUE: No comprendo.

ALDEGONDE: The watter!

ENRIQUE: The watter...?

FIK: (met bijhorende gebaren) Watter om te wassen.

ENRIQUE: Wassen...?

FIK: (ad Enrique) Mariette, ik trek die subiet zijne kop uit hé...!

MARIETTE: Maar hij verstaat u niet, Fik!

FIK: Daar kan ik ook niet aan doen.

MARIETTE: (tot Enrique) Lavabo...?

ENRIQUE: El lavabo is in the bathroom, senora.

FIK: Wij willen veel watter. Geen droog watter, maar nat watter!

ALDEGONDE: Big watter.

ENRIQUE: Okee. Kom! (trekt Fik bij de mouw tot bij het venster en wijst richting zee) There is the big watter...!

FIK: Ja, die lacht ons nog een beetje uit. (tot Mariette) Waarom klapt die geen Vlaams gelijk wij?

MARIETTE: Omdat dat ne Spanjaard is.

FIK: En wij zijn Vlamingen.

ENRIQUE: Vlaams...? Oh si. Enrique kennen a little Vlaams.

FIK: Hoort ge dat, Mariette? Nu in ene keer kan 'm Vlaams. Als ze maar willen moeite doen.

ENRIQUE: Manneke pis...!

ALDEGONDE: Die kent 'm ook al.

FIK: Dat lucht al een beetje op. (tot Enrique) Wanneer krijgen wij eten?

ENRIQUE: The restaurant is open.

FIK: (met bemoedigend schouderklopje) Merci Enrique, merci. ENRIQUE: (steeds met gebeitelde glimlach) Have a nice day! (af)

FIK: Dat restaurant moeten wij toch niet bijbetalen hé?

MARIETTE: Nee Fik, we hebben betaald voor vol pension.

ALDEGONDE: Ik ga mij eerst omkleden voor het avondmaal hé. (af naar badkamer)

(Mariette vleit zich neer op bed)

MARIETTE: Oh Fik, wat zal ik hier gelukkig zijn. Niks rond uwe kop, lekker eten, de zon...! Wat moet ne mens nog meer hebben! Eindelijk zal ik me eens "een echte madam" kunnen voelen.

FIK: Doe maar gewoon. Vergeet niet dat ge van boerenafkomst zijt hé.

MARIETTE: Wist ge dat bij deze hitte uw bloed dunner wordt? Dat wilt zeggen, dat het zal kruipen waar het anders nooit kan geraken.

FIK: Dat versta ik niet.

MARIETTE: Oh nee? (met zwoele stem) Ik wil vrijen, Fik. Die gloeiende Spaanse lucht pakt mij. Ik wil nog eens vrijen zoals we vroeger deden. (legt zich op haar rug op het bed)

FIK: (zet stapje achteruit) Dat gaat niet!

MARIETTE: Waarom niet?

FIK: Ik ben nog niet bekomen van de vliegreis. M'n maag zit nog in m'n keel.

MARIETTE: (schuift wat dichters naar Fik) Een kusje dan? Kom, een kleintje...! Een fletserke...! Een schuiverke...!

FIK: (doet weer behoedzaam een stapje achteruit) Zèg Mariette, waarom doet gij zo vreemd...?

MARIETTE: Mijn bloed is al vertrokken, Fik.

FIK: Dat van mij nog niet. Trouwens, kussen deed ik thuis ook niet graag.

MARIETTE: (lichtjes gepikeerd) Nee, gij kust liever uw koeien en uw varkens dan uw eigen vrouw!

FIK: Ik heb last van hoge bloeddruk. 't Is op uw aandringen dat ik 't wat kalmer aan moest doen. Maar nee, we zijn nog geen 5 minuten in Spanje en de Fik Debie kan zijne nestel al gaan afdraaien. Ik ben gene straaljager hé!

MARIETTE: Dat weet ik ondertussen ook al. Gij hebt meer iets weg van een pruttelend grasmachientje dat om de twee minuten stilvalt...!

FIK: De afspraak was dat ons Aldegonde de boerderij zou overnemen.

MARIETTE: (vervolgt) Maar dan moet ze ne vent hebben.

FIK: En dat is just het probleem.

MARIETTE: En precies daarom zijn we hier.

FIK: Just! En niet om ka-ka-katoen te geven!

MARIETTE: Ons Aldegonde zal hier rap ne vrijer hebben.

FIK: Kunt gij eens een suppositoirke steken, Mariette?

MARIETTE: Uw machientje piept toch niet.

FIK: (haalt een kastje uit z'n zakken en bekijkt het) Ik denk dat m'n batteriekes leeg zijn.

MARIETTE: Ik geloof er niks van. Den huisdokter heeft uitdrukkelijk gezegd: enkel een suppositoirke steken als uw machientje piept. En ik zou durven voorstellen dat ge vanaf nu uw suppositoirke zelf opsteekt.

FIK: Ge weet toch dat ik niet meer krom kan door mijne reuma.

MARIETTE: Uwen bloeddruk zal hier niet stijgen.

FIK: Voor mij mag deze vakantie al gedaan zijn want ik ben hier niet graag.

MARIETTE: Dat zal veranderen. Ge moet elke morgen maar een fikse wandeling gaan maken langs de zee.

FIK: En ik mis hier de geur van hooi en koeienstront.

MARIETTE: Ik mis hier niks. Ik wil alleen dat ge niet zo zaagt.

FIK: Ik kan hier niet eens mijnen hobby beoefenen.

MARIETTE: Wipschieten kunt ge overal.

FIK: Hier niet.

MARIETTE: Waarom niet?

FIK: Hier loopt teveel volk rond.

(Aldegonde komt uit badkamer. Ze is sportief gekleed en draagt een korte broek en sportkousen)

ALDEGONDE: (geestdriftig) Ik ben al gereed hé.

MARIETTE: Ik zal me ook eens gaan omkleden, dan kunt gij wat klappen tegen onze pa want euh... (zaaggebaartje, dan af naar badkamer)

FIK: Aldegonde, ge weet toch nog waarvoor dat wij hier zijn hé?

ALDEGONDE: Om ne vrijer te zoeken voor mij. Wees niet ongerust, pa. Dat zal hier direct gebeurd zijn.

FIK: Ga hier eens efkes op bed zitten.

(Aldegonde zet zich op bed. Fik zet zich naast haar)

FIK: Hier MOET 't gebeuren hé, want ge zijt al 30 jaar geworden. 't Wordt stillekesaan tijd dat ge er gaat aan beginnen, of ge gaat er overschieten!

ALDEGONDE: Dat weet ik, pa.

FIK: Jaja, maar waarom hadt ge dan thuis nog gene vrijer?

ALDEGONDE: Dat zou ik niet weten. Ik heb nochtans veel moeite gedaan.

FIK: Wat doet gij dan verkeerd?

ALDEGONDE: Niks zeker.

FIK: Hebt gij al... al sexuele voorlichting gehad van ons ma?

ALDEGONDE: Wat is dat voor iets?

FIK: De dingen die ervoor zorgen dat de wereld blijft draaien.

ALDEGONDE: Ge weet dat ik maar tot m'n 14 jaar naar 't school ben geweest, hé pa.

FIK: Hebt gij al eens iets gedaan gelijk... gelijk de stier met ons koeien doet?

ALDEGONDE: Ge bedoelt..., uw mest laten vallen waar dat ge staat? Zèg, ik ben proper, hé pa.

FIK: Maar nee...! (doet een nieuwe poging) Hebt ge al eens betrekking gehad?

ALDEGONDE: Betrekking...? Natuurlijk niet.

FIK: En waarom niet?

ALDEGONDE: Wat ben ik met een betrekking als ik thuis op de boerderij werk?

FIK: Ik bedoel "gemeenschap"?

ALDEGONDE: Wat is dat nu weer?

FIK: Kent gij dan nog niks van sexuele gemeenschap?

ALDEGONDE: (haar frank valt) Oh, ge bedoelt dàt...!

FIK: Just.

ALDEGONDE: Eigenlijk nog niet veel, hé pa. Onze Pucky heeft wel eens tegen mijn been staan stoten, maar dat is uiteindelijk niet tot een echte gemeenschap gekomen!

(Mariette komt goed uitgedost van badkamer)

FIK: (monstert haar outfit) Amaai, ge komt er nogal door.

MARIETTE: We zitten niet voor niks in Spanje. Gaat gij u nog niet omkleden?

FIK: Ben ik zo niet goed soms?

MARIETTE: Allé Fik, uw kleren stinken naar 't zweet.

FIK: Wat moet ik aantrekken?

MARIETTE: Ik heb uw kleren gereed gelegd.

(Fik af naar badkamer)

MARIETTE: (legt haar hand om Aldegonde) En hoe voelt ge u, m'n dochterke?

ALDEGONDE: Een beetje zenuwen, meer niet.

MARIETTE: Ge gaat toch op stap vanavond?

ALDEGONDE: Natuurlijk. Volgens mij gaat 't vanavond gebeuren, ma.

MARIETTE: En als ze u vragen om te dansen, nooit weigeren hé. En als ze u tegen zich aan trekken, een beetje meegeven hé. En efkes later zullen ze in uw oor blazen..., dat is 't teken dat den aanval nakend is.

ALDEGONDE: Ge weet dat ik rap met een oorontsteking zit, hé ma.

MARIETTE: Laten doen, Aldegonde. Laten doen. Later zult ge er de vruchten van plukken.

ALDEGONDE: Heeft onze pa u vroeger ook in uw oor geblazen?

MARIETTE: Nee, die heeft dat allemaal overgeslagen. Die begon direct aan de laatste statie.

ALDEGONDE: En wat gebeurt er dan, ma?

MARIETTE: Dan zullen ze vragen om efkes mee naar buiten te gaan. En dan halen ze daar een snoepke boven!

ALDEGONDE: Moet ik dan meegaan?

MARIETTE: Natuurlijk.

ALDEGONDE: Maar ge hebt me altijd verteld dat ik niet met vreemde venten mocht meegaan die mij een snoepke wilden geven!

MARIETTE: Och kind, die tijd is al lang voorbij.

ALDEGONDE: En wat gaat er dan buiten gebeuren?

MARIETTE: Daar gaat ge samen met uwe vriend alle sterrekes aan den hemel zien.

ALDEGONDE: Hebt gij met onze pa in uwen tijd ook sterrekes gezien?

MARIETTE: (met denigrerende zucht) Nee, den eerste keer niet. (op rijm) Dat was meer "janneke maan" met z'n lederen broekske aan!

ALDEGONDE: Hoe bedoelt ge?

MARIETTE: Uwe pa die wist potverdekke beter dan ik hoe de vork aan de steel zat. Hij flikkerde eens met z'n ogen en ik had 't zitten!

ALDEGONDE: Hebt gij dan geen sterrekes gezien?

MARIETTE: Jawel. Den eerste keer dat ik sterren zag toen was ik aan 't hooien, midden in de zomer. Ik herinner 't mij nog zo goed. Uwe pa passeerde met zijne velo en efkes later lagen wij in 't hooi. Nog voor ik iets kon zeggen had uwe pa 'm al in veldvitesse staan. Zo is 't leven, kind en dat zal nooit veranderen.

ALDEGONDE: Ik denk toch wel dat onze pa uw graag zag.

MARIETTE: Ja. Behalve met de kermis. Toen liet 'm mij altijd achter. 's Nachts om 12.00 uur kende hij me zelfs niet meer, zo zat was hij altijd. Hij heeft ne keer per vergissing ons moeder in haar billen geknepen, maar dat was zijnen beste dag niet. Ik kan maar één ding zeggen: de liefde is iets schoon. Maar 't moet van twee kanten komen.

(Fik komt van badkamer. Hij is gekleed in een geruit overhemd en belachelijke korte broek)

MARIETTE: (tot Aldegonde, ad Fik) 'k Heb het groot lot toch ook niet gewonnen hé!

FIK: (presenteert zich) Is dat nu iets om naar 't restaurant te gaan? De mensen gaan denken dat ik nen doorgeschooten soyascheut ben!

MARIETTE: Da's uw eigen schuld.

FIK: Waarom?

MARIETTE: Omdat ik voor u geen nieuwe short mocht gaan kopen.

FIK: En wat is dit dan? Een schotelvod...?

MARIETTE: Dat is een van uw werkbrokken waar ik de pijpen afgeknipt heb.

ALDEGONDE: Zèg, gaan wij nog eten? Ik krijg honger hé.

MARIETTE: Ge moet niet bij ons aan tafel komen zitten, hé Fik.

ALDEGONDE: (vervolgt) En ge kent ons niet hé.

FIK: Gaat ge me verstoten?

ALDEGONDE: En met mes en vork eten hé.

FIK: Dat heb ik nooit geleerd.

ALDEGONDE: En uw servet gebruiken om uwe mond af te kuisen, in plaats van het tafellaken.

MARIETTE: (tot Aldegonde) Ik hoop dat 't geen gebraden kieke is dat we krijgen want dan hangt 'm weer vol tot achter z'n ellebogen.

(Fik haalt een plastic zakje uit z'n broekzak)

MARIETTE: Wat gaat gij daarmee doen?

FIK: Meenemen naar 't restaurant.

MARIETTE: Waarom?

FIK: Om 't eten in te stoppen dat ik niet opkrijg.

MARIETTE: Ge zijt zot.

FIK: Onze Staf is ooit ook eens in Spanje geweest en die zegt dat ge dat eten nooit opkrijgt. Wel, dan eet ik dat 's anderendaags op hé.

ALDEGONDE: En wat doet ge dan 's anderendaags?

FIK: Dan pak ik terug een plastic zakske mee. Héla, de Fik is gene gaper zenne!

ALDEGONDE: Pa, dat is daar zelfbediening.

FIK: 't Is toch allemaal betaald hé.

ALDEGONDE: Kunt ge geen ander overhemd aantrekken, pa? Ge zijt just ne gepensioneerde koolputter.

MARIETTE: En zet die klak af als ge gaat eten!

FIK: Mijn klak is...

MARIETTE: (onderbreekt) Afzetten...!

(Fik zet z'n pet af)

MARIETTE: En ge moet uw haar kammen. En ge hebt u niet geschoren!

FIK: Zèg, gaat gij heel de vakantie zo zagen?

MARIETTE: Dat zal van uw gedrag afhangen.

FIK: Ik gedraag mij fatsoenlijk.

MARIETTE: Dat heb ik gezien in 't vliegtuig toen die stewardess passeerde, en dat gij vroeg om efkes te landen omdat ge naar 't toilet moest gaan.

FIK: Ik wist niet dat er ne wc in dat vliegtuig was.

ALDEGONDE: En toen 'm terugkwam van 't toilet met die wc-rollen.

MARIETTE: Waarom moest gij daar al dat wc-papier meenemen? De passagiers die achter u kwamen hadden niks meer.

FIK: Dat wc-papier kunnen we hier toch gebruiken.

ALDEGONDE: Maar hier is ook wc-papier, pa.

FIK: Goed, dan nemen we dat van hier mee naar huis hé.

MARIETTE: Gij zijt ne hebzuchtige krenterige gierige boer! Wete gij dat?

ALDEGONDE: En toen 'm z'n valies niet kon vinden in de vlieghaven schreeuwde 'm moord en brand.

FIK: Ja, omdat ik dacht dat ze gepikt waren!

MARIETTE: Och, gij weet altijd iets, Fik Debie.

(Het kastje van Fik begint te piepen)

FIK: Daar se...! Da's uw schuld!

MARIETTE: 't Is altijd mijn schuld.

FIK: Kom, steek eerst maar een suppositoirke voor dat ik hier seffens steendood tegen de grond val!

MARIETTE: Ik wil eerst gaan eten.

FIK: Mijn gezondheid heeft voorrang.

ALDEGONDE: En als seffens alles op is, pa?

FIK: Hoe...?

ALDEGONDE: Oh ja, die laatst in 't restaurant komt, die moet 't stellen met den overschot hé.

FIK: Is dat echt?

ALDEGONDE: Natuurlijk.

(Nu is Fik niet meer te houden)

FIK: Kom, dan zijn we direct weg! (pusht haar) Allé Mariette, seffens kunnen we op ons kin kloppen hé. (af langs buitendeur)

MARIETTE: (tot Aldegonde) 't Is toch nen echte boer hé.

(Aldegonde en Mariette af langs buitendeur)

doek

TWEEDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG, VOORMIDDAG**

(Mariette dekt het bed. Aldegonde komt in peignoir van badkamer)

ALDEGONDE: Waar zit onze pa?

MARIETTE: Die is een ochtendwandeling maken. Ge weet toch ook dat die gewoon is van vroeg op te staan om de koeien te melken.

ALDEGONDE: Volgens mij kan onze pa hier zijnen draai niet vinden.

MARIETTE: Da's niet moeilijk, hij is niks anders gewoon dan te werken van 's morgens tot 's avonds. Zijn verste reis tot nu was nen busuitstap naar de waterval van Coo met den boerenbond. En 'met vakantie gaan' moet ge leren. Niks in uw kopke steken en genieten van de zon, het eten en de mensen.

ALDEGONDE: Wat was dat lawaai deze nacht op de kamer?

MARIETTE: Onze pa was aan 't dromen. Er kalfde een koe en 't kalf zat er achterstevoor op. Hij dacht dat ik de koe was. Ge moet niet vragen wat ik vannacht meegemaakt heb. Ik sta nog vol blauwe plekken.

ALDEGONDE: Onze pa droomt toch maar alleen over zijn werk hé.

MARIETTE: Zijn vader was nog veel erger. Die vroeg mij zelfs 40 frank voor ne kilo appels die ik zelf moest plukken in zijnen boomgaard! En voor ne liter verse melk moest ik twee frank méér betalen dan dat hij van de melkerij kreeg. Bij de familie Debie ging niks buiten, zelfs de rook die door de schouw ging werd nog gezift.

ALDEGONDE: Al maar goed dat ik de genen van Debie niet in m'n lijf heb. Nochtans ieder mens heeft ook goei kanten, hé ma.

MARIETTE: Noem die van onze pa eens dan!

ALDEGONDE: Hij eet graag.

MARIETTE: Maar da's ook 't enige! Als 't voor zijnen bek is dan breekt 'm door ne betonnen muur!

ALDEGONDE: Maar hij ziet ons toch graag hé.

MARIETTE: U ja, maar mij alle veel minder dan vroeger.

ALDEGONDE: Anders nemen we 'm vanavond eens mee op stap?

MARIETTE: En daar heel den avond met een lege pint zitten zeker, dat durf ik niet. A propos, hoe laat zijt gij gisteravond thuisgekomen?

ALDEGONDE: 't Was eigenlijk deze morgen.

MARIETTE: En geamuseerd...?

ALDEGONDE: Ja, ik heb altijd op den dansvloer gestaan.

MARIETTE: En succes gehad?

ALDEGONDE: Succes...? Natuurlijk, want iedereen keek naar mij.

MARIETTE: En hebt ge uw hengeltje uitgegooid?

ALDEGONDE: Ik heb toch al eens rondgekeken wat er allemaal te vangen valt.

MARIETTE: En beet gehad?

ALDEGONDE: Nee, dat nog niet. Ik heb er trouwens nog niet echt moeite voor gedaan. Wacht tot ik er werk van maak. Ik zal seffens mijn schoonste kleren eens aantrekken!

(Fik op langs buitendeur. Hij draagt een geknoopte zakdoek op z'n hoofd en z'n short van gisteren. Hij laat zich puffend in de zetel vallen)

MARIETTE: Iets gezien tijdens het wandelen?

FIK: Ja, water, water en nog eens water. Amaai, die zee is groot zèg. En dan heb ik nog maar alleen den bovenkant gezien, hé Mariette!

ALDEGONDE: Zijt ge al wat beter gezind, pa?

FIK: Nee. (wrijft in de maagstreek)

ALDEGONDE: Wat scheelt er?

FIK: Ik heb deze morgen teveel gegeten. Mijn maag marcheert niet gelijk 't moet. Da's met al dat vreemd eten hier hé.

MARIETTE: Durft ge zeggen hoeveel pistolekes dat ge achterover geslagen hebt bij uw ontbijt?

FIK: Ik heb ze niet geteld, maar dat kunnen er goed 17 geweest zijn.

MARIETTE: En dan nog een pan spek met eieren zeker om alles door te spoelen?

FIK: Dat heb ik ook gegeten, ja.

ALDEGONDE: Dat kan niet goed zijn voor uw maagske, hé pa.

MARIETTE: Verniet steendood, Aldegonde. Ik ken 'm al langer dan van vandaag.

FIK: Zèg, weet ge wie ik onderweg ben tegengekomen? Wies Vingerhoets.

ALDEGONDE: En wie is die Wies Vingerhoets? Ook nen boer?

FIK: Nee, nen oude kameraad. Hij kwam seffens eens langs om goeiendag te zeggen. En eigenlijk komt dat goed uit want de Wies kent Torremolinos gelijk zijnen broekzak.

MARIETTE: Eindelijk, hij heeft compagnie!

FIK: Ik zou straks eens graag de Spaanse koeien gaan bekijken.

ALDEGONDE: Maar pa, die zijn hier niet.

FIK: Waarom niet?

ALDEGONDE: Hier hebben ze niks dan stieren.

FIK: Wie zegt dat?

ALDEGONDE: Spanje is toch bekend om zijn stierengevechten.

FIK: Ja begot, da's just.

MARIETTE: Daar is hier wel elke avond ne fantastische show hé.

FIK: Ja, dat heb ik gezien. Overal hangen er affiches. En morgenavond is 't karrakollendag.

ALDEGONDE: Hoe kan dat nu?

MARIETTE: Hij bedoelt karaoke?

FIK: Ja zoiets, ja.

ALDEGONDE: Oh ma, dan wil ik ook meedoen. (droomt reeds weg) Eindelijk zal ik mijn zang-capaciteiten kunnen tonen. In 't Spaans gelijk Julio Iglesias. (zingt de eerste noten maar vreselijk vals) Quero mucho...!

(Aldegonde gaat onder het zingen op de schoot van Fik zitten, maar die is daar niet door gediend en duwt haar weg)

FIK: Okee okee, zingen kunt ge al. Maar ge moogt in geen geval de bedoeling van onze reis vergeten hé.

MARIETTE: Ons Aldegonde kan toch geen hele week op jacht gaan naar ne vrijer hé.

FIK: Ik stel voor dat ze nen hoop jonge venten versiert. En op de laatste dag kiest ze er ene uit die later hare echte vent zal worden en met wie ze de boerderij van ons zal overnemen.

MARIETTE: Gij ziet 't precies allemaal nogal rooskleurig in.

ALDEGONDE: Maar ik heb 't laatste woord bij 't kiezen hé.

MARIETTE: Natuurlijk, kindje.

FIK: En ze moet niet den eerste den beste pakken hé. Maar ene met poten aan z'n lijf!

MARIETTE: (minder luid) Hopelijk staat er nog iets anders aan z'n lijf.

ALDEGONDE: En als dat nu eens ne Spanjaard is? Is dat een probleem?

FIK: Voor mij niet, als 'm maar goed kan werken.

MARIETTE: Volgens mij mag ons Aldegonde niet te kieskeurig zijn en moet ze maar pakken wat voorkomt.

FIK: (tot Aldegonde) Kunt gij ook eens gene minirok dragen? Of iets anders dat zo van boven een beetje openstaat?

ALDEGONDE: Waarom?

FIK: Ge moogt niet vergeten dat het oog ook iets wil hé.

MARIETTE: Ja, aan uw eigen kent ge den halve wereld.

FIK: (vervolgt tot Aldegonde) Als ge dat ene keer doet dan staan ze gegarandeerd aan te schuiven van hier tot in... (herpakt zich) ...tot hier beneden aan den trap.

ALDEGONDE: Hoe moet ik dat doen?

FIK: (wordt lichtjes nerveus) Verstaat ge dat nu niet? Wil ik met u meegaan...? (vraagt mimisch antwoord aan Mariette)

MARIETTE: Gaat gij ons Aldegonde verkopen gelijk ge uw koeien verkoopt op de beestenmarkt? Amaai merci, nu is 't al ver gekomen...!

FIK: Zo werkt 't toch, hé Mariette.

ALDEGONDE: Waar ligt de zonnecrème, ma? Ik ga efkes zonnen op 't balkon. Zo'n bleke kleur dat trekt de venten zeker niet aan.

(Mariette haalt de fles zonnecrème in de badkamer. Fik loopt haar achterna gelijk een schoothondje)

FIK: (niet zo luid) Ge kunt ze toch moeilijk achter een venster met een rood lichtje zetten aan de Brusselse statie hé!

MARIETTE: Dat zoudt gij nog durven, ja.

(Aldegonde krijgt de fles zonnecrème van Mariette en wrijft reeds haar armen in)

MARIETTE: Het moet allemaal zijne gewone gang gaan. Zoals bij ons 30 jaar geleden.

FIK: Ja, gelijk gij zeker. Gij kwam elke minuut van den dag af om verstopperke te spelen.

ALDEGONDE: Niet komen kijken op 't balkon hé want 't wordt monokini!

FIK: Héla...! Ge moet direct uw zwaar geschut niet bovenhalen hé...!

ALDEGONDE: Waarom niet? Hier heb ik de kans! Als ik dat thuis doe dan staat heel 't dorp in rep en roer.

FIK: Ja, zoals de laatste keer toen ge daar half bloot achter de haag lag te zonnen.
Of zijt ge vergeten dat toen alle geiten waren losgetrokken?

ALDEGONDE: Nu ook niet overdrijven, hé pa.

FIK: Zelfs de fakteur reed in de gracht toen hij passeerde. Mijn koeien hebben er nog nachtmerries van.

ALDEGONDE: Zèèèg..!

(Aldegonde af naar balkon)

MARIETTE: (tot Fik) Gij moet eens leren van met uwen tijd mee te gaan.

FIK: (roept naar het balkon) Zorg maar dat er beneden op straat geen accidenten gebeuren als ge uwen tweeling bovenhaalt!

MARIETTE: Waarom gedraagt gij u eens niet zoals ne gewone moderne vent?

FIK: Omdat ik ne Vlaamse boer ben en ne Vlaamse boer blijf!

MARIETTE: Waarom kunt gij nu eens niet rustig genieten van uw vakantie? Ga dan eens ergens een terraske doen.

FIK: Wat kost dat wel niet? (droogt ondertussen z'n bezweet gelaat)

MARIETTE: Maar gij hebt toch genoeg geld op de bank.

FIK: Tarara..., die van de bank moeten geen schoon weer spelen met mijn centen hé.

MARIETTE: Waar hebt gij dan al de centen zitten die ge geërfd hebt van uw ouders?

FIK: (met sarcastisch lachje) Verstopt!

MARIETTE: Waar ergens?

FIK: Waar niemand ze kan vinden.

MARIETTE: Gij zijt een gierige pin!

FIK: Mariette, kunt gij bij mij nog eens een suppositoirke steken want ik begin weer te zweten!

MARIETTE: Heeft uw machientje gepiept?

FIK: Nee, volgens mij werkt 't niet goed meer.

MARIETTE: Ge moogt niet vergeten dat we hier in Spanje zitten hé.

FIK: (vervolgt) Ja, en zwaar tegen m'n goesting!

MARIETTE: Ik heb voor u nog een verrassing!

FIK: Voor mij?

(Mariette haalt pakje uit de kast tevoorschijn en geeft dat aan Fik)

MARIETTE: Doe maar open!

FIK: Ik verjaar toch niet vandaag! En 't is vandaag ook "den heilige Fik" niet.

MARIETTE: Dat is omdat ge met ons wou meegaan naar Spanje.

(Fik opent en haalt er een GSM uit)

FIK: Wat is dat?

MARIETTE: Ne GSM.

FIK: Is dat ook een kastje voor mijnen bloeddruk?

MARIETTE: Nee Fik, da's om te telefoneren.

FIK: We hebben hier toch al nen telefoon op de kamer.

MARIETTE: Da's ene voor binnenshuis.

FIK: Ge zijt wel iets vergeten, hé Mariette.

MARIETTE: Watte?

FIK: Daar hangt genen draad aan waar dat mijn stem doorgaat. Ik zal nogal moeten roepen!

MARIETTE: Aan ne GSM hoeft genen draad, Fik. Ne GSM werkt zonder draad.

FIK: Als er genen draad aanhangt dan denk ik dat 't goedkoop telefoneren is.

MARIETTE: 't Is misschien wel gratis. Steek 'm maar op zak, dan zijt ge altijd te bereiken. En 't nummer heb ik er vanachter opgeplakt.

FIK: Mag ik eens proberen?

MARIETTE: Ja, test 'm maar eens.

FIK: (draait het nummer dat achteraan op de GSM staat, luistert aan hoorn, dan tot Mariette) Bezet! Hoe kan dat?

MARIETTE: Hoe kunt ge nu naar uw eigen bellen?

(Mariette steekt de GSM in Fik z'n broekzak)

FIK: Daar niet, want daar zit mijn ander machientje al.

MARIETTE: Dan steekt ge 't maar in uw borstzakje. (doet dat ook)

FIK: Straks gaan de mensen nog denken dat ik aan 't leuren ben in machientjes.

(Mariette maakt hiervan gebruik om Fik eens goed vast te pakken. Ze wil duidelijk vrijen)

MARIETTE: (héél lief) En hoe is 't met UW machientje, m'n chouke?

FIK: Dat zit zonder naft.

MARIETTE: Allé Fik, gaat ge 't weer zo flauw afgeven?

FIK: Nee Mariette, nu niet. Trouwens, ons Aldegonde kan elk moment van dat balkon komen en dan staan we hier. Dat kind zou nog ne schrik pakken!

MARIETTE: Maar dan maken we de schuifdeur vast en we trekken de overgordijnen dicht.

FIK: (verzint snel) Ge weet dat ik niet gerust ben in den donkere hé.

MARIETTE: Dan doet ge uw ogen maar toe!

FIK: We zullen nog maar efkes wachten.

MARIETTE: Maar ik wacht al meer dan zes maanden!

FIK: Dan zullen die paar dagen ook geen kwaad meer kunnen. Trouwens, wat gaat ge doen als mijne GSM begint te rinkelen en we zijn just bezig?

MARIETTE: Oppakken zeker.

FIK: Mariette, in uwen blote telefoneren is heel slecht want dan krijgt ge de stralen van den telefoon door u!

MARIETTE: Wie vertelt zone zever?

FIK: Onze Staf!

MARIETTE: Die is ook niet van z'n eerste leugen gebarsten! (neemt afstand en gaat op bed zitten) Waar is den tijd? Samen op den hooizolder, samen onder de blote hemel in 't koren, samen in de rijpe maïs, samen verstopperke spelen in de stroschoven op 't veld, samen tegen de Leuvense stoof...!

FIK: En alleen door de kou naar huis rijden met de velo.

MARIETTE: Dat waren schoon momenten.

FIK: Dat is allemaal verleden tijd. Héla, vergeet niet dat ik al 55 jaar ben hé!

MARIETTE: Da's allemaal dikke zever. Ne mens is maar zo oud als 'm z'n eigen voelt.

FIK: Ja, en ik voel mij oud. En dan?

MARIETTE: Da's uw eigen schuld. Doe er dan iets aan!

FIK: En ik ben versleten. Ge ziet dat wel aan mijnen hoge bloeddruk!

MARIETTE: Maar gij vergeet altijd dat ik er nog ben.

FIK: Gij moet solidair zijn met uwe vent.

MARIETTE: En gij gaat eens voor verrassingen komen te staan als ge mij niet meer wilt aanraken! Hebt ge dat gehoord?

FIK: (wordt wantrouwig) Wat zijt gij van plan...?

MARIETTE: Dat zult ge nog wel zien. (na een adempauze, heel lief) Allé Fikske, toe...! Laat ons nog eens ene keer aanleggen. Ge weet niet hoe 'n plezier dat ge me daarmee doet. (terwijl ze Fik opnieuw begint te strelen) Zijt gij soms vergeten dat...

(Plots begint de GSM van Fik te rinkelen. Hij vermoedt dat het z'n kastje is dat piept)

FIK: (krijgt het benauwd) Daar hebt ge 't al se...! Rap Mariette, een suppositoïrke...!

MARIETTE: Maar dat is uwe GSM die rinkelt!

FIK: Hoe kan dat...?

MARIETTE: Omdat er telefoon is voor u!

FIK: Dat kan niet!

MARIETTE: Jawel.

FIK: Hoe weten die dat ik Torremolinos zit?

MARIETTE: (neemt op) Hallo, met Debie...! - - - - (geeft GSM aan Fik) 't Is uwen broer Staf. Hij zegt dat ginder alles in orde is op de boerderij. (geeft GSM door aan Fik)

FIK: (door hoorn) Staf, hoe is 't ginder? - - - - Heeft ons Berta al gekalfd? - - - - Oh, 't is een stierke. (zet toestel prompt uit en steekt GSM weer in z'n borstzakje)

MARIETTE: Wat doet ge nu?

FIK: Dat ding uitzetten.

MARIETTE: Waarom?

FIK: Omdat onze Staf zegt dat 'm de telefoonrekening naar mij gaat sturen! Den deze gaan ze er niet inlappen zenne! Zelfs onze Staf niet! (tikt fier op z'n borstzakje waar z'n GSM steekt) Hier zit 'm en hier blijft 'm zitten!

(Aldegonde komt van balkon)

MARIETTE: Al gedaan met zonnen?

ALDEGONDE: Natuurlijk, niemand zie mij daar liggen. Ik ga me omkleden want ik ga op stap.

FIK: Nu al, 't is nog gene middag?

ALDEGONDE: (speels) Wie iets wil versieren moet er op tijd mee beginnen, hé make. (neuriënd af naar badkamer)

FIK: (tot Mariette) Vroeger was dat toch niet zo moeilijk, ne vrijer zoeken!

MARIETTE: Da's al naargelang wat dat ge pakte.

FIK: Gij hadt mij toch direct te pakken.

MARIETTE: Ja, maar ik was met weinig content!

(Geklop op de deur)

MARIETTE: Binnen.

(Wies komt kennismaken. Hij is duidelijk in vakantie-stemming. Hij is gekleed in gekleurde short en een T-shirt met het logo van Torremolinos. Er hangt een verrekijker rond z'n nek)

WIES: Ne goeiendag, zal ik zeggen.

FIK: Hier se, de Wies. Mariette, da's nu die oude kameraad waarover ik u gesproken heb.

(Mariette zal zich de volgende momenten gereedmaken om naar het strand te gaan zonnen)

WIES: Zèg, als ge iets wilt weten over Torremolinos, dan vraagt ge 't maar hé. Ik weet hier alles en ik ken alles want ik kom hier al jaren met vakantie.

MARIETTE: In de zomer?

WIES: Wel vier keren per jaar, zal ik zeggen. Ik zit met vreselijke eksterogen en hier heb ik daar gene last van. Als er niemand op trapt, wel te verstaan.

MARIETTE: Is uw vrouw er niet bij?

WIES: Da's moeilijk als ge vrijgezel zijt, zal ik zeggen. En vergeet niet dat Torremolinos de schoonste kant van Spanje is hé!

FIK: De Wies zegt dat 't hier héél schoon is landinwaarts.

WIES: Da's naargelang wat dat ge wilt zien, zal ik zeggen. Ge kunt van hieruit met de bus naar de rots van Gibraltar gaan en de apen gaan bekijken.

FIK: Apen zijn er bij ons in de zoo van Antwerpen ook, hé Wies. En rotsen hebben we in Dinant. Daar valt soms wel eens een stukske naar beneden, maar ze zijn er toch.

WIES: Zèg Fik, als gij boer zijt wie past er dan thuis op uw beesten, zal ik zeggen?

FIK: Onze Staf.

MARIETTE: Klapt gij nog maar efkes, ik ga zonnen.

FIK: Waar?

MARIETTE: Op 't strand.

FIK: Toch ook niet in monokini?

MARIETTE: Daar zal ik mijn plan wel mee trekken. Trouwens, gij moogt meegaan als ge wilt.

WIES: (wordt vreemd aangekeken door Fik) Ge moet niet naar mij kijken, hé Fik.

FIK: (tot Mariette) Neenee, 't is daar veel te heet op dat strand!

WIES: Ge bakt daar gelijk een pateeke, zal ik zeggen. 40 graden in de schaduw is daar niet overdreven hé.

MARIETTE: (gooit kusje naar Fik) Tot straks, hé schat. (af langs buitendeur)

WIES: Amaai, da's precies ook zo wit als poppenstront tussen u en uw vrouw.

FIK: Da's alleen maar voor 't oog van ander mensen.

WIES: Vertel maar wat ge wilt zien, Fik. Ik loods u overal naartoe.

FIK: Ja, ik weet 't eigenlijk ook niet.

WIES: Een paar kilometer verderop is een naaktstrand. Geen vodden hé! Alle vormen liggen daar te zonnen, zal ik zeggen.

FIK: En helemaal bloot?

WIES: Natuurlijk, anders is 't geen naaktstrand hé.

FIK: Waar hebben die dan hunne portefeuille zitten?

WIES: Die dragen een buidelzakske om hun lichaam.

FIK: Jamaar jamaar, liggen die daar zo maar gewoon op dat strand?

WIES: Gewoon nu ook niet hé. Daar zijn er bij die zwemmen, die met den bal spelen, die tennissen.

FIK: Oeioei...! Amaai, m'n buidelzakske...!

WIES: Maak u maar gereed dan zullen we eens op inspectie gaan. (ad verrekijker) Ik heb mijn wapen bij. Da's 't enige wat ge hier nodig hebt. Daar is maar één nadeel aan, zal ik zeggen: ik zit direct met aangedampte glazen! (waanzinnige lach) Woehaha...!

FIK: (twijfelt) Ik zit eigenlijk met problemen, Wies. Die dingen marcheren bij mij niet meer zo goed.

WIES: Dat dacht ik van mij ook, tot ik van die blauwe pillekes begon te slikken, zal ik zeggen.

FIK: En helpt 't?

WIES: Nee zeker. Daar bleef er eens eentje in m'n keel steken..., ik heb drie weken met ne stijve nek rondgelopen! Ge moet niet vragen wat een effect dat die pillekes hebben.

FIK: (niet weinig geïnteresseerd) Is dat echt?

WIES: Wilt gij ook eens proberen? Ik heb ze bij zenne.

FIK: Nee, da's niet goed voor mijn machientje.

WIES: Bedoelt ge dat machientje dat gij altijd op zak hebt?

FIK: Ja. Water en vuur vecht ook, hé Wies.

WIES: Wat gaan we dan vandaag doen? Anders gaan we aan dat naaktstrand gewoon eens kijken hé. En als 't niet meevalt dan komen we terug.

FIK: Maar als ik inkom moet betalen dan blijf ik daar hé.

WIES: Daar moet ge genen inkom betalen. Dat kost niks, alleen de moeite om er naartoe te gaan.

FIK: Da's toch geen kilometers te voet zeker?

WIES: We huren nen bromfiets hé. En nen helm is zelfs niet verplicht in Spanje, zal ik zeggen.

FIK: Ik wil niet op nen bromfiets zonder helm!

WIES: Komt in orde. (neemt hoorn van telefoon op) Let maar eens op. Binnen de vijf minuten ligt hier nen helm op tafel voor u.

FIK: Langs die Enrique? Daar geloof ik niks van. Die verstaat geen woord Vlaams!

WIES: (door hoorn) Habitación uno uno nueve...! (haakt in)

FIK: Amaai, gij kent uw Spaans al goed precies.

WIES: Ik kan toch al tellen tot tien.

FIK: Ge moet met iets beginnen hé.

WIES: En ik zal u hier ook eens leren sangria drinken. Da's den drank van Spanje.

FIK: Dat heb ik nog nooit gedaan.

WIES: Dan wordt 't hoogtijd.

(Enrique komt binnen)

ENRIQUE: Qué pasa...?

FIK: Ik wil nen helm.

ENRIQUE: Helm...?

WIES: En iets om te drinken.

ENRIQUE: Drinken...? No comprendo! No hablo espanol?

FIK: Wat slaagt 'm nu allemaal uit z'n voeten?

(Fik en Wies proberen Enrique met gebarentaal duidelijk te maken wat ze van hem willen)

ENRIQUE: (meent plots dat hij het snapt) Aha..., si senior. You will drink with euh...
Wait a moment!

FIK: Hij klapt toch slecht Spaans hé.

(Enrique haalt de bloemen uit de vaas en geeft Fik de vaas aan)

ENRIQUE: Drinken...! And you can put the flowerpot on your head! Than you have a "helm"!

FIK: (begint zich op te winden) Die Spanjaard is met ons voeten aan 't rammelen hé!

(Het machientje van Fik begint plots onophoudend te piepen)

FIK: Dat komt ervan hé! Dat ligt aan die Spanjaard.

WIES: (wil Fik kalmeren) Kalm Fik, kalm...!

ENRIQUE: (vermoedt dat de telefoon rinkelt en neemt hoorn op) El teléfono...!
(door hoorn) With Senior Enrique, qué pasa...?

FIK: (luid tot Wies) Hou me tegen of ik doe hem malleuren!

(Wies pusht Enrique naar buiten. Aldegonde komt van badkamer. Ze is overdreven geschminkt en draagt een mislukte minirok, bespottelijk zicht.
Wies schrikt niet weinig)

WIES: Wat schieten ze daar binnen...?

FIK: (stelt haar voor) Da's ons Aldegonde, mijn dochter.

ALDEGONDE: Wat vindt ge van mijn kleren, pa?

FIK: Ja, dat is nogal sexy.

ALDEGONDE: 't Zal nu niet lang meer duren eer ik ne vrijer gevonden heb. Vele venten lachen mij al na als ik passeer.

WIES: (stil bij zichzelf) Amaai..., ne mens zou voor minder, zal ik zeggen.

ALDEGONDE: (vervolgt) Ik kan ze zó rond mijne vinger draaien als ik wil. Maar ik wil niet!

WIES: (stil bij zichzelf) Al maar goed...!

ALDEGONDE: Pa, waarom noemen ze mij altijd 's avonds op de wilde fuiven "De Turbo van Torremolinos"?

FIK: Dat zou ik niet weten, kinneke.

ALDEGONDE: Wat is nen turbo eigenlijk?

FIK: Wete gij dat, Wies?

WIES: Da's een moteurke dat nooit stilvalt, zal ik zeggen.

ALDEGONDE: Gelijk dat van een horloge?

WIES: Ja, maar iets zwaarder.

ALDEGONDE: (reeds bij de buitendeur) Allé, dan zal ik maar eens op jacht gaan hé.

FIK: Veel succes, en ge weet wat ik u gezegd heb hé.

ALDEGONDE: Wat vindt gij van mijne verleidelijke blik? (toont een supergeile blik)

WIES: (slikt door) Ja, wat moet ne mens daarop zeggen, zal ik zeggen!

(Enrique komt binnen met helm voor Fik en twee glazen sangria. Enrique schrikt als hij op Aldegonde stoot. Ze lacht aanlokkelijk naar Enrique)

ENRIQUE: Mama mia...! (is er niet gerust in en vlucht af)

ALDEGONDE: Hebt ge dat gezien, pa? 't Slaagt al in als een bom want die Enrique was al helemaal van slag door mijn wellustig uiterlijk.

FIK: Ga, nu maar door, Aldegonde.

ALDEGONDE: (enthousiast) De jacht is open...! (laat nog een vreugdekreetje en dan geestdriftig af)

WIES: Hoeveel dochters hebt gij, Fik?

FIK: Eén, al maar sjans!

(Fik past z'n helm. Wies hangt de verrekijker rond z'n nek)

WIES: Ge moet wel voor één ding oppassen als ge op die bromfiets zit hé!

FIK: En dat is...?

WIES: Dat de wind niet in uw broekspijpen schiet...!

(Fik en Wies af)

doek

DERDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG**

(Fik en Mariette zijn reeds in gesprek. Fik zit in de zetel en leest de krant)

MARIETTE: Wat zijt ge aan 't lezen?

FIK: De prijs van 't varkensvlees.

MARIETTE: Wat weer voorspellen ze voor morgen?

FIK: Dat weet ik niet. Daarvoor moet ge wachten tot morgen.

MARIETTE: Waarom?

FIK: Omdat dit een gazet is van gisteren, die ik ergens uit de vuilbak gehaald heb.

MARIETTE: Ik had 't kunnen denken.

FIK: (plooit de krant samen) Dus, ons Aldegonde heeft eindelijk ne vrijer gevonden?

MARIETTE: Ja, van gisteravond.

FIK: Dan zal 't wel nen beenhouwer zijn.

MARIETTE: Binnenkort ne schoonzoon, dan nog nen hoop kleinkinderen..., Gij bompa en ik bomma...! Wat is 't leven toch schoon, hé Fik. Het doel van onze reis komt al uit.

FIK: Loop maar niet te hard van stapel. Die vrijer moet eerst nog gekeurd worden hé.

MARIETTE: Hoe...?

FIK: Ah ja, als ik nen nieuwe tractor koop dan wordt die toch ook eerst gekeurd.

MARIETTE: 't Gaat hier wel om mensen hé.

FIK: Ge denkt toch niet dat ik den eerste de beste vrijer van ons Aldegonde mijn boerderij laat overnemen zeker! (legt zich neer en schuift z'n pet over z'n ogen) En laat me nu maar efkes doen want ik ga mijne siësta houden.

MARIETTE: Ge hebt gelijk, we moeten voorzichtig zijn. Allé, 't begin is toch al gemaakt. Fik...?

FIK: Ja.

MARIETTE: Ik ben gelukkig. Wete gij dat? (begint met haar vinger op Fik z'n buik een figuurtje te tekenen) Goesting, Fik...?

FIK: Om nen uil te vangen, ja.

MARIETTE: En voor de rest...?

FIK: Ja, voor een goei glaske sangria...?

MARIETTE: Allé Fikske, ge moet 't leven anders bekijken. Er zijn ook goei kanten aan vakantie.

FIK: (kijkt van onder z'n pet) Draai niet rond de pot, Mariette. Wilt ge vrijen of niet?

MARIETTE: Ja.

FIK: Ikke niet! (schuift de pet terug over z'n ogen)

MARIETTE: En waarom nu weer niet?

FIK: Omdat ik genen tijd heb want de Wies gaat mij seffens leren zwemmen.

MARIETTE: (duwt de pet van z'n hoofd) Ik weet niet wat u tegenhoudt. Hier is alles wat ne mens maar kan dromen.

FIK: Oh nee! Da's niet waar!

MARIETTE: Wat dan niet?

FIK: Ik zou graag met sneeuwballen gaan gooien.

MARIETTE: Gij zijt toch ne moeilijke mens. Hebt ge misschien dorst? Dan moet ge

't maar zeggen. (door hoorn van telefoon) Enrique, dos sangria por kamer uno uno nueve, please! (haakt in)

FIK: Kunt ge u nogal amuseren zo alleen op dat strand?

MARIETTE: Za-lig! Kijk maar eens naar mijn kleurke.

FIK: Ja, nog efkes en ge zijt helemaal een rijpe tomaat!

MARIETTE: En wat hebt gij en de Wies gisteren gedaan?

FIK: Niks.

MARIETTE: Hoe niks...? Ge zijt toch ergens naartoe geweest hé?

FIK: We hebben nen bromfiets gehuurd en we zijn een paar kilometer gaan rondrijden.

MARIETTE: En was er iets te zien?

FIK: Niet veel.

MARIETTE: Naar 't schijnt moet ginder ergens een naaktstrand zijn.

FIK: (gespeeld) Oh ja? Dat is 't eerste wat ik daarvan hoor.

MARIETTE: Waarvan hebt ge deze nacht gedroomd?

FIK: Waarom...?

MARIETTE: Ge hadt 't in uwe slaap over bergen die ergens te zien waren.

FIK: (verzint snel) Natuurlijk, ik heb gedroomd van de rots van Gibraltar!

MARIETTE: Ach zo. Staan er dan op de rots van Gibraltar twee klein topkes...?

(Fik schrikt en veert recht uit z'n zetel. Enrique brengt twee glazen sangria. Fik legt z'n pet terug over z'n gezicht)

MARIETTE: Merci Enrique. Zet de sangria daar maar op 't tafeltje.

(Enrique zet de glazen op de tafel en blijft bij de deur staan. Het is duidelijk dat hij Mariette nog wil spreken)

MARIETTE: Is er iets, Enrique?

ENRIQUE: (stil tot Mariette) Senora, Enrique has seen you yesterday on the swimming pool.

MARIETTE: No comprendo.

FIK: (van onder z'n pet) Hij vraagt of dat 't gisteren plezant was aan 't zwembad!

MARIETTE: Wat bedoelt die...?

FIK: Dat moet ge aan hem vragen want ik was er niet bij!

MARIETTE: (wordt even opgewonden) Maar dat kan niet! Daar ben ik niet geweest.

FIK: (tot Enrique) Ons Mariette is gisteren naar 't strand geweest. Niet aan de swimming pool. (tot Mariette) Hij zal wel iemand gezien hebben die op u trekt.

MARIETTE: De vrouwen trekken hier allemaal op elkaar hé.

FIK: Ja, zolang als dat ze geen kleren dragen.

MARIETTE: Watte...?

FIK: (ontdekt z'n verspreking) Och nikske...!

ENRIQUE: (vervolgt tot Mariette) Enrique have seen you with...

(Mariette voelt zich in het nauw en legt Enrique het zwijgen op, Fik ziet dit toch niet want die kijkt tegen z'n pet aan)

ENRIQUE: Qué pasa...?

MARIETTE: Fik, ga eens kijken of er al water is in de badkamer.

FIK: (duwt z'n pet weg) Waarom?

MARIETTE: Dan kunnen we dat nu tegen Enrique zeggen.

FIK: Daar kan hij niks aan doen. Den Enrique is maar ne simpele loopjongen.

MARIETTE: Dan kan hij dat toch tegen zijnen baas zeggen en zijnen baas tegen de loodgieter.

FIK: Soms ben ik precies ook ne loopjongen.

(Fik met tegenzin af naar badkamer)

ENRIQUE: (vervolgt tot Mariette) Enrique has seen you with another man!
(kusgebaartje) Oh la la, that's nice...!

MARIETTE: Kunt gij zwijgen?

ENRIQUE: For many pesetas, Enrique zwijgen, yes. (steekt z'n hand uit)

(Mariette haalt geld uit haar handtas en betaalt Enrique zwijggeld)

ENRIQUE: Gracias senora. (zoals steeds overdreven beleefd) Have a nice day, senora. (af)

MARIETTE: (nijdig stil) Gij se venijnig smeerlapke...!

FIK: (komt van badkamer) Daar is nog altijd geen water. Waar zit die Enrique nu...?

MARIETTE: Hij is doorgedaan.

FIK: Waarom moet ik dan naar de badkamer gaan kijken of dat er water is?

MARIETTE: 't Is in orde, Fik. Hoort gij mij niet?

(Mariette wil af naar badkamer)

FIK: Wat gaat gij doen?

MARIETTE: Ik ga winkelen.

FIK: Winkelen en op dat strand gaan liggen, is dat vakantie houden?

MARIETTE: Ik ga voor u fatsoenlijke zomerkleren kopen.

FIK: Moet ik niet meegaan?

MARIETTE: Doet gij dat graag?

FIK: Nee, maar anders moet ik toch altijd meegaan?

MARIETTE: NU niet, want ik wil uw vakantie niet vergallen. (af naar badkamer)

(Aldegonde komt binnen langs buitendeur)

ALDEGONDE: Vanavond gaat 't gebeuren, hé pa.

FIK: Watte kinneke?

ALDEGONDE: Wel, die karaoke hé. Ik zal ook eens meedoen. Ik ga straks nog wat oefenen en dan kunt gij eens controleren waar ik nog wat kan bijschaven aan mijn nummerke.

FIK: Is dat wel verstandig, Aldegonde? Gaat ge daar niet uit den toon vallen?

ALDEGONDE: Maar nee. Zelfs mijne vrijer heeft me aangemoedigd om mee te doen.

FIK: Hoe ziet 'm er uit, uwe vrijer?

ALDEGONDE: Normaal, zoals alle andere venten zeker.

FIK: Wanneer komt ge 'm hier eens voorstellen?

ALDEGONDE: Ik zal 't hem eens vragen. Maar hij is nogal aan de verlegen kant.

FIK: Och, da's niet erg. Dat was ik ook in mijnen tijd, maar dat duurt meestal niet lang.

ALDEGONDE: Ik denk dat het echte liefde is tussen ons, pa.

FIK: Dat dacht ik bij mijn eerste lief ook. Maar 't bleek pas bij de zestiende te zijn. Nu we 't toch over 'liefde' hebben... (aarzelend) ...is er al euh... is er al iets gebeurd?

ALDEGONDE: (overtuigend) Jaja.

FIK: En wat...?

ALDEGONDE: Met zijn hand hé.

FIK: Hoe..., wat met zijn hand...?

ALDEGONDE: Ja, hij heeft al met zijn hand tussen de deur van de lift gezeten!

FIK: Verder niks?

ALDEGONDE: Nee. Wat zou er moeten gebeuren?

FIK: (dralend) Wel euh..., uwe vrijer zal u iets vragen en dan moet ge alles doen wat die vraagt.

ALDEGONDE: Hij heeft me al eens iets gevraagd.

FIK: Wat...?

ALDEGONDE: Of ik zijne rug wou insmeren met zonnecrème.

FIK: Niks anders?

ALDEGONDE: Nee.

FIK: Hij zal u nog wel andere dingen vragen.

ALDEGONDE: En wàt zoal?

FIK: Ik zal u daarbij wel helpen. Dan kunt ge 'm later nog temmen en plooiën zoals gij 'm zelf wilt hebben. Hoe heet 'm?

ALDEGONDE: Joep. Maar ik noem 'm altijd Joepke.

FIK: 't Is toch genen Hollander?

ALDEGONDE: Nee.

(Mariette komt van badkamer in andere kleren)

FIK: Aflossing van de wacht. Ik ga me gereedmaken voor mijn eerste zwemles. (af naar badkamer)

MARIETTE: Nu dat ge ne vrijer hebt moet ge wel proberen hem te houden, hé kindje.

ALDEGONDE: Dat zal wel lukken zeker.

MARIETTE: En ge moet niet alles doen wat 'm vraagt hé. De moderne vent denkt aan niks anders. Ik zeg wel "de moderne vent" hé! Onze pa is er ene vanuit de jaren stillekes.

ALDEGONDE: Joepke heeft mij al gekust, ma.

MARIETTE: Is 't echt?

ALDEGONDE: (blij als een kind) Ja! En 't was ne lange zenne! En 't smaakte naar nóg!

MARIETTE: Ik ben blij in uw plaats. (ietsje teleurgesteld) "Kussen" heeft onze pa nooit graag gedaan.

(Geklop op de deur. Men laat Wies binnen)

WIES: Ne goeiendag, zal ik zeggen. Is de Fik er niet?

MARIETTE: Die zit in de badkamer.

WIES: Waarom, is 'm gestraft? (waanzinnige lach) Woehaha...! Grapke!

MARIETTE: Naar 't schijnt gaat gij hem leren zwemmen?

WIES: Da's wel nodig hé. Als 'm ne keer in de zee sukkelt dan kan 'm toch terug naar de kant zwemmen.

MARIETTE: Onze Fik kennende zwemt die dan naar de verkeerde kant!

WIES: Draagt 'm dat machientje voor zijnen hoge bloeddruk al lang?

MARIETTE: Een half jaar.

WIES: Amaai, als ge dat altijd en overal moet meesleuren.

MARIETTE: Hij dacht dat 'm ging sterven. 't Is niet echt nodig volgens den huisdokter, maar bij zo'n gasten zit dat in 't kopke hé. Ge kent dat toch.

WIES: 't Is anders toch ne plezante hé. Ge kunt er op tijd en stond eens mee lachen.

MARIETTE: Voor u wel, maar voor mij niet...! Ik moet zeggen dat ik op al die jaren dat we getrouwd zijn nog maar weinig gelachen heb.

(Mariette maakt zich ondertussen gereed om te gaan winkelen. Fik komt tevoorschijn in kamerjas. Aan z'n voeten draagt hij zwemvliezen. Hij heeft een badmuts en snorkel op z'n hoofd)

MARIETTE: (ad Fik) Allé, als ge van den duvel klapt...! Wat zeg ik, den duvel? 't Is meer een waterkieke...!

FIK: (enthousiast) We zijn gereed hé!

ALDEGONDE: Ik ga me omkleden want ik heb seffens een afspraak met mijne vrijer. (af naar badkamer)

WIES: (lachend tot Fik) Ge gaat toch zó niet zwemmen?

FIK: Waarom niet? Ik kan geen water verdragen in m'n oren en aan m'n ogen.

MARIETTE: Ge hebt toch een zwembroek onderaan?

FIK: Jaja.

(Fik trekt z'n kamerjas uit. Hij draagt onderaan het zwempak van Aldegonde, met opgeblazen armbandjes rond z'n bovenarmen)

MARIETTE: (gemeend) Zó gaat gij hier niet buiten de kamer, hé meneer Debie! Ze gaan niet achter mijne rug vertellen dat ik met nen debiel getrouwd ben zenne!

WIES: (houdt even ginnegappend de handen voor z'n ogen) Hebt ge niks anders om aan te trekken? Die vissen gaan ne schrik pakken als die u zo zien!

FIK: Da's het zwempak van ons Aldegonde.

MARIETTE: Waarom?

FIK: Omdat ik geen zwembroek heb. Waar moet ik nu m'n machientje steken, Mariette?

MARIETTE: In uw oren.

FIK: En mijne GSM?

MARIETTE: Aan den andere kant.

FIK: Mariette, ik lach er niet mee hé.

MARIETTE: Laat dat machientje maar in de badkamer liggen.

FIK: Saluut gij, dan ben ik op drie dagen dood en begraven.

MARIETTE: Ik ga winkelen. Amuseer u. Ik zal dat ook doen.

(Mariette wil af langs buitendeur, maar houdt de handen voor haar ogen zodat ze zeker niks merkt van Fik)

MARIETTE: Waar heb ik dat toch aan verdiend? (af)

WIES: (geniepig fluisterend) Zèg, ik heb ze nog gezien hé...!

FIK: Wie?

WIES: Ulrike en Ruth. Zèg héla, ge weet toch nog wel dat we gisteren twee Duitse toeristen ontmoet hebben, zal ik zeggen?

FIK: Jaja, maar euh..., ik ben wel getrouwd, hé Wies!

WIES: Dat zullen ze 'r niet aan voelen. Trouwens, Spanje is 't land van de liefde. Allé, welke pakt gij? Ulrike? Die blonde stoot van 25 jaar. Of hebt ge liever Ruth, dat zwartje met haar grote appartementen?

FIK: Zoudt ge me niet eerst leren zwemmen?

WIES: Vooruit dan. Ga maar op die zitbank liggen!

FIK: Toch hier niet hé? Hier is geen water.

WIES: Ge moet beginnen op 't droge, en als ge 't kunt dan gaan we waar dat 't nat is, zal ik zeggen.

(Fik verzet z'n zwemvliezen en raakt daarbij toevallig de eksterogen van Wies)

WIES: (schreeuwt moord en brand) Op mijn eksterogen...! Fik, kunt gij niet een beetje uit uw doppen kijken!

FIK: Ik heb al geen goesting meer om te leren zwemmen. (trekt z'n kamerjas terug aan, doet zwemvliezen uit, badmuts en snorkel af)

(Aldegonde komt van badkamer)

ALDEGONDE: Hebt gij mijn badpak ergens zien liggen, pa?

FIK: Euh..., nee kinneke.

WIES: Jamaar, dat...

FIK: (legt Wies het zwijgen op) En gij ook niet Wies! (gespeeld tot Aldegonde) Ge moet zien waar dat ge uw materiaal laat hé!

ALDEGONDE: Ik ga naar mijne vrijer, hé pa.

FIK: Ik ben eens benieuwd hoe dat 'm er zal uit zien.

ALDEGONDE: Ik zal 'm vragen om efkes mee naar hier te komen. We kunnen nu toch niet gaan zwemmen. En hij logeert trouwens ook in dit hotel. Tot straks. (af langs buitendeur)

WIES: Gij kunt toch goed uw plan trekken, hé Fik.

FIK: Daarom ben ik ook boer geworden!

WIES: Zèg, wat vindt ge ervan om die twee Duitse grieten hier eens uit te nodigen, zal ik zeggen?

FIK: Moet dat hier? Kan dat niet bij u op de kamer?

WIES: Ik heb maar een eenpersoonskamer, daar is geen plaats.

FIK: En wat gaat ons Mariette daarvan zeggen?

WIES: Die ligt toch altijd op 't strand te zonnen.

FIK: En ons Aldegonde?

WIES: Die heeft haar handen vol met hare vrijer.

FIK: Dat zijn gevaarlijke dingen, hé Wies!

WIES: Da's toch maar voor efkes. Volgende week zitten we weer terug in België en dan begint den dagelijkse sleur weer. Gij hadt toch ne GSM hé?

FIK: Ja. Waarom?

WIES: Willen we die grieten eens opbellen?

FIK: Allé, wat kost dat wel niet?

WIES: Doe niet belachelijk, hé Fik. Kom, ik zal wel bellen.

(In plaats van de GSM geeft Fik hem z'n kastje. Als Wies dat ontdekt wordt er verwisseld)

WIES: (tikt een nummer in) Ulrike...? Sie spreken mit Wies von gisteren. - - - -
Nein, ich heise nicht Wies Von Gisteren, ich bin Wies Vingerhoets. Und meine freund Fik steet nevens mij. Die Fik ist toch eine Kerrel, nicht! - - - -
Who bist du und Ruth? - - - - (met hand op hoorn tot Fik) Ze liggen op 't strand, zegt ze. (door hoorn) Auf Wiedersehen, meine Liebling. Und mache die Grüssen aan meine Schatze Ruth! (zet GSM uit en geeft die terug aan Fik) Amaai, 't zweet staat ervan in m'n handen!

FIK: Die telefoon gaat gij wel betalen, hé Wies.

WIES: Dat kan me niet schelen. (met elleboogstootje) Ze liggen hier allebei vóór het hotel op 't strand... in monokini! (geeft Fik z'n verrekijker) Hier, kijk maar eens of ge ze ergens ziet liggen!

(Fik kijkt met verrekijker door het venster van het balkon richting strand)

FIK: Miljaar...! (terwijl hij door verrekijker kijkt wil hij met z'n hand naar iets grijpen.
Z'n kastje begint te piepen)

WIES: Ge ziet ze liggen zeker?

FIK: Hoe wete gij dat?

WIES: Omdat uw machientje begint te piepen.

FIK: (gepassioneerd) Dat zijn geen vodden! Da's nog schoner dan de rotsen van Gibraltar!

WIES: Mag ik ook eens kijken?

FIK: Ze liggen ginder links naast dat visrestaurant.

(Beiden af naar balkon. Aldegonde daagt op met Joep. Hij lijkt een verlegen mannetje en draagt een bril)

ALDEGONDE: (duwt Joep op het bed) Wat wilt ge mij nu vragen?

JOEP: Niks.

ALDEGONDE: Hoe...? En onze pa zegt dat gij mij iets ging vragen.

JOEP: Ik ken uwe pa niet en ik heb hem nog nooit gezien.

ALDEGONDE: (bevallig) Wilt gij eens zien hoe bruin mijne rug al verbrand is,

Joepke?

JOEP: Ja, maar toch hier niet zeker!

ALDEGONDE: Waar dan?

JOEP: (z'n oog valt op het bed) Misschien onder de dekens.

ALDEGONDE: Daar is 't donker.

JOEP: Dan zal ik wel zien op den tas.

(Joep en Aldegonde duiken onder de lakens. Joep legt z'n bril op het nachtkastje. De kledingstukken vliegen in het rond)

ALDEGONDE: (komt met haar hoofd tevoorschijn) Zèg, 't was wel mijne rug waar ge moest naar kijken, hé Joep!

JOEP: Daar zijn nochtans andere schoon dingen om naar te kijken!

(Ze duiken beiden weer helemaal onder de lakens)

ALDEGONDE: (OFF, mengeling van krijsen en kreunen, het lijkt meer op een hond die met een lichte verkoudheid zit) Ahoeoeoeoeoe...!

(Fik en Wies komen verwonderd van balkon)

WIES: Hebt ge dat gehoord, Fik?

FIK: Wat was dat...?

WIES: 't Kwam van hier binnen.

(Fik maakt een gebaartje naar het bed waar nogal gekronkeld wordt onder de lakens)

ALDEGONDE: (krijst opnieuw) Ahoeoeoeoe...!

FIK: (grijpt verbaasd naar de arm van Wies) Wie is dat...?

(Aldegonde komt weer met haar hoofd tevoorschijn)

FIK: (zet stapje dichterbij en fluistert tot Aldegonde, ad bewegende dekens) Wat is dat...?

ALDEGONDE: (stil) Hij beet in mijne nek!

FIK: Wie...?

ALDEGONDE: Joepke natuurlijk.

FIK: Ligt die hier ook onder die dekens?

ALDEGONDE: Jaja, en hij heeft me nog niks gevraagd.

FIK: Dan moet ge zelf 't initiatief nemen.

ALDEGONDE: Wat moet ik doen...?

WIES: Al beginnen met op uwe rug te gaan liggen!

ALDEGONDE: Hoe kan ik 'm dan mijne rug laten zien?

WIES: Ik denk dat 'm liever uwe voorkant ziet, zal ik zeggen.

(Einde stoeipartij. Een nietsvermoedende Joep komt tevreden onder de lakens vandaan. Hij staart naar het plafond terwijl hij dwars over het bed op

z'n rug ligt. Fik buigt zich voorover tot op 10 centimeter van Joep. Plots merkt Joep hem ondersteboven. Joep kruipt ogenblikkelijk recht, zet z'n bril op en bedekt z'n lichaam met het deken)

ALDEGONDE: (tot Joep en Fik) Ge kunt kennismaken. Ik ga me gereedmaken voor de karaoke. (af naar badkamer)

(Terwijl Joep zich aankleedt worden er vragen op hem afgevuurd)

FIK: Van waar zijt gij?

JOEP: Zichen-Zussen-Bolder.

FIK: (tot Wies) Moeten wij daarvoor naar Spanje komen? (tot Joep) Hoe heet gij?

JOEP: Joep De Kat.

WIES: Misschien was 't beter "Joep De Kater" geweest.

FIK: Ge zijt toch niet zo verlegen, vind ik.

WIES: En gij wilt Fik z'n schoonzoon worden, zal ik zeggen?

JOEP: 't Is te zeggen, ge moet de kar niet voor 't paard spannen hé. (oogcontact tussen Fik en Wies) Ge moet de maïs niet afdoen voor 'm rijp is. (Fik z'n mond valt nog meer open) Ge moet 't varken niet slachten voor 't vet is.

FIK: (opgelucht tot Wies) 't Is nen echte. Hij begint al uit z'n eigen over de boerderij te klappen.

(Aldegonde steekt haar hoofd binnen van badkamer)

ALDEGONDE: Pa, kunt gij mijn nummerke eens starten?

(Fik start de geluidsband van 'Eviva Espana'. Aldegonde komt tevoorschijn in showkieren met boa. Ze zingt vals en het ritme klopt niet. Joep klapt enthousiast in z'n handen en nodigt onder het nummer Fik uit ten dans. Maar die z'n kamerjas valt van z'n lichaam. Joep dreigt gek te worden van begerigheid als hij het badpak merkt. Fik vlucht af naar badkamer)

doek

VIERDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG**

(Er staan twee gevulde glazen sangria. Mariette leest een tijdschrift. Aldegonde op langs buitendeur)

ALDEGONDE: Waar is onze pa?

MARIETTE: Die is z'n nieuw kleren aan 't passen die ik gisteren voor hem gekocht heb. Ge zult 'm er nogal zien doorkomen! (tot bij badkamer, roept dan) Fik...?

FIK: (OFF) Ja.

MARIETTE: Past 't...?

FIK: (OFF) 't Trekt op niks!

MARIETTE: Kom uwe nieuwe "look" maar eens laten zien aan ons Aldegonde!

(Fik komt schuchter en onzeker uit badkamer. Hij draagt een fel gekleurd bahama-pakje en een witte pet. Hij voelt zich wat onwennig)

ALDEGONDE: (monstert outfit van Fik) Oh pa, ge ziet er fantastisch uit!

MARIETTE: Nu durf ik er tenminste mee over straat lopen.

ALDEGONDE: Ik ga mijne Joep ook vragen om zo'n bahama-pakje te kopen. 't Is echt schattig!

FIK: Wacht nog efkes, dan kan 'm dat van mij krijgen.

MARIETTE: (kordaat) Niks van! Nu kunt gij ook eens onder de mensen komen.

FIK: Allé Mariette, iedereen gaat mij uitlachen. Ik voel me just nen appelsien die te lang in de zon heeft gelegen. (drinkt van glas sangria)

MARIETTE: Pas maar op dat ge gene sangria op uwe nieuwe kleren morst!

(Fik morst sangria op z'n kleren)

MARIETTE: (vertoornd) Voilà, 't is al prijs. Had ik 't niet gedacht!

(Mariette begint te reinigen met haar zakdoek. Fik zal steeds willen kijken waardoor hij z'n kin laat zakken, maar Mariette duwt z'n kin steeds gemeen terug omhoog)

MARIETTE: Waarom drinkt gij ook zoveel sangria?

FIK: Omdat ik dorst heb, tiens.

ALDEGONDE: Dan kunt ge toch ook water drinken.

FIK: Hoe kan dat? Er is geen water.

MARIETTE: Vandaag wel.

FIK: Dat werd ook tijd.

MARIETTE: Allé, ge kunt er weer tegen. Maar pas een beetje op voor dat bahama-pakske hé. Dat heeft veel geld gekost.

ALDEGONDE: Zijt ge 't hier al een beetje gewoon, pa?

FIK: 't Begon, maar nu in deze kleren zie ik 't weer niet meer zitten. Aldegonde, wees nu eens eerlijk: waar trek ik op?

ALDEGONDE: (heeft moeite om niet te lachen) Dat durf ik niet zeggen, pa!
FIK: Meent ge dat?
ALDEGONDE: Nee, 't staat u heel goed.
MARIETTE: (met dreigende vinger tot Fik) En durf 't niet uittrekken hé! Of ik verstop al uw kleren!
FIK: Hoe moet ik dan 's morgens gaan wandelen?
MARIETTE: Gelijk de mensen die daar op dat naaktstrand liggen!
ALDEGONDE: Maar pas op dan hé want hier lopen nogal wat wilde katten rond die honger hebben!
FIK: (laat z'n hoofd depressief hangen) Ziet gij niet dat ik just ne kanarie ben?
MARIETTE: Die moeten er ook zijn. (iets luider) En als ge daar nog lang gaat over zagen dan ga ik straks voor u nog een bahama-pakske bijkopen!
ALDEGONDE: Ge hadt beter voor mij zo'n pakske gekocht dan was ik gisteravond bij de karaoke zo niet afgegaan als ne gieter!
MARIETTE: Hebben ze uw klacht aanvaard over de uitslag van de karaoke?
ALDEGONDE: Nee. Ik was laatste en ik blijf laatste.
FIK: Toch spijtig hé.
ALDEGONDE: Ik vraag me af waarom dat ze mij aankondigden als "De turbo van Torremolinos"!
FIK: Dat was omdat ze schrik hadden dat ge ging winnen.
ALDEGONDE: En waarom viel de muziek plots uit in 't midden van mijn nummerke?
FIK: Sabotage...?
ALDEGONDE: (met een vleugje teleurstelling) Waarom moet dat per se altijd bij mij zijn als er iets verkeerd loopt?
MARIETTE: Gij zijt voor 't ongeluk geboren, kindje.
FIK: Dat zou ik niet durven zeggen. Ze heeft nu toch ne vrijer.
ALDEGONDE: Nu zag ik echt de kans om door te breken in de showwereld. Ziet ge mij al staan op het podium in duet met die beroemde Julio Eglesias?
MARIETTE: Als dat talent erin zit dan komt dat er vroeg of laat nog wel uit.
FIK: (kijkt op z'n horloge) Gaat gij niet zonnen, Mariette?
MARIETTE: Waarom? Wilt ge mij misschien de kamer uit?
FIK: Zonnen doet ge toch graag hé.
MARIETTE: (tot Aldegonde) Kunt gij van mij de groeten doen aan uwe Joep?
FIK: (tot Mariette) Pak uwen bazaar maar mee en maak dat ge op 't strand zijt. Seffens hebt ge geen plaats meer! (pusht haar buiten, dan tot Aldegonde) En wat gaat gij vandaag doen?
ALDEGONDE: Winkelen met Joep.
FIK: Aldegonde, mag ik u eens een serieuze vraag stellen? Zou die Joep het werk op de boerderij wel aankunnen?
ALDEGONDE: Waarom niet?
FIK: 't Is maar een schraal ventje hé.
ALDEGONDE: Maar ne lieve, zenne pa.
FIK: Jaja, dat geloof ik wel. Maar met alleen "lief te zijn" komt ge niet vooruit op een boerderij.
ALDEGONDE: Hij kan 't toch leren hé. En desnoods kan ik 'm binnen laten werken en ik op 't land.

(Wies komt op bezoek. Als hij de kleren van Fik merkt denkt hij dat hij op een verkeerde kamer zit)

WIES: Sorry, ik zit verkeerd!

FIK: Neenee Wies, ik ben 't! Fik, uwe kameraad.

WIES: (monstert z'n bahama-pakje van kop tot teen) Wel Fik, ge ziet er stralend uit.
(met giechelend lachje) Ge zijt just een geverfd paasei!

FIK: Lach me niet uit hé!

WIES: (tot Aldegonde) En hoe gaat 't met de Joep? Komt 'm nogal over de brug?

ALDEGONDE: Daar zit niet veel beweging in.

FIK: Hoe...? Hij moet z'n echtelijke plichten vervullen of ik zal 'm daar eens op wijzen!

ALDEGONDE: Kan ik daar iets aan doen?

WIES: Ik weet daar wel een middeltje voor.

ALDEGONDE: Ik ga me omkleden. Als Joep er is dan roept ge me maar, hé pa.

FIK: Ja kinneke.

(Aldegonde af naar badkamer)

FIK: (fluistert tot Wies) Wanneer komen die Ulrike en die Ruth?

WIES: Seffens. Maar ge moet zien dat iedereen hier buiten is, hé Fik.

FIK: Komt in orde. Ons Mariette is al vertrokken. Nog efkes en ons Aldegonde is ook de pist in.

WIES: Gij hebt dat nieuw pakske toch niet speciaal voor die Duitse grieten gekocht...?

FIK: Nee, ik moest van ons Mariette. Ge kent die vrouwen toch.

WIES: 't Is er niet meer aan te zien dat ge nen boer zijt, zal ik zeggen.

FIK: Ik voel me niet goed in deze kleren, Wies. Als die Duitsers mij uitlachen dan ben ik weg hé!

WIES: Die lachen u niet uit, die komen voor iets anders.

FIK: Voor wàt...?

WIES: Voor de liefde! En ik zou dat bloeddrukmeterke van u maar uitzetten want ik vrees dat 't gaat tilt slagen!

FIK: Dat durf ik niet riskeren! Mijn moteurke moest eens stilvallen...!

WIES: En zoals afgesproken, ik de blonde en gij de zwarte?

FIK: (op z'n sokken) Eigenlijk heb ik 't meer voor blondjes.

WIES: Da's niet erg. Voor mij is allebei goed. Trouwens, in den donkere voelt ge niet of dat ze blond of zwart is.

FIK: In den donkere...? Wies, 't is wel in 't midden van den dag hé. En die overgordijnen houden al 't daglicht niet tegen.

WIES: Doet gij dan uw ogen niet dicht als ge bezig zijt?

FIK: Oh nee, anders zie ik niks. Ik heb dat eens ene keer gedaan met ons Mariette... en ik zat aan de bedsponde te prutsen.

WIES: Weet ge wat, we beginnen gelijk als 't uitkomt. En als dat niet lukt dan verwisselen we gewoon, zal ik zeggen.

FIK: Maar mijn Duits is niet fameus, hé Wies.

WIES: We trekken onze plan wel. Wir machen spass mit unsere Deutsche Freunden.

FIK: Wat wil dat zeggen, Wies?

WIES: (met bijhorend gebaartje) Dat 't er zal stuiven! Maar in geen geval verlegen zijn, hé Fik. Die grieten zijn iets gewoon hé. Geef maar eens goed gas. En niet aan uw Mariette denken als ge bezig zijt want dan zult ge uwen thermometer nogal zien gaan! (met neerwaarts gebaartje)

FIK: En als ik halverwege zonder naft val...?

WIES: Ge moet diesel tanken, dat valt nooit stil, zal ik zeggen.

(Geklop op de deur)

FIK: Daar zijn ze...! (wordt doodsbenauwd en weet met zichzelf geen blijf meer)

(Het kastje van Fik begint duidelijk te piepen)

FIK: Daar hebt ge 't al hé! (bijna smekend) Steek nog eens rap een suppositoirke, Wies!

WIES: Nee, daar begin ik niet aan!

FIK: Jamaar, seffens lig ik hier al uitgeteld tegen de grond nog voor ze binnen zijn.

WIES: Kalm Fik. (legt z'n arm rond Fik z'n schouders) Ge moet door uwe neus ademen. Langzaam en niet te diep. Uwen buik moet naar voor komen. (helpt hem even tot Fik gekalmeerd is) Gaat 't?

FIK: Ja, 't is al beter. Da's die onzekerheid in deze kleren hé.

(Weer geklop op de deur)

WIES: Zijt ge gereed? Ik laat ze binnen hé.

(Wies duwt z'n haren nog snel in de plooi en opent de deur, Joep komt binnen)

FIK: (ontgoocheld, onvriendelijk) Wat komt gij doen...?

JOEP: Ik kom voor Aldegonde.

FIK: Die is haar eigen aan 't omkleden in de badkamer.

JOEP: Dan zal ik maar efkes wachten. (zet zich in de zetel)

(Wies maakt naar Fik een stiekem gebaartje dat de aanwezigheid van Joep hier nu wel ongewenst is. Joep ontdekt de belachelijke kleren van Fik, reinigt z'n bril en monstert dan Fik z'n kleren van dichtbij, maar hij durft nauwelijks te reageren)

FIK: Is er iets...?

JOEP: (beleefd en voorzichtig) Neenee.

FIK: Waarom zit ge dan zo naar mij te kijken?

JOEP: Ge ziet er stralend uit. (wendt z'n hoofd lachend af)

FIK: Hebt ge commentaar op iets?

(Joep schudt ontkennend. Wies kapt ondertussen de twee halve glazen sangria samen en gooit dan ongemerkt twee blauwe pillen in de sangria)

WIES: (met bijbedoelingen tot Joep) Een glaske sangria, zal ik zeggen?

(Joep schudt hoofd bevestigend. Nog steeds monstert hij de kleren van Fik van dichtbij)

FIK: Zeg 't maar als er iets is hé!

(Joep schudt z'n hoofd ontkennend en drinkt van z'n glas sangria. Vervelende stilte. Plots krijgt Joep de slappe lach, kan niet meer stoppen, steekt een hoek van het deken in z'n mond, maar ook dan nog giert hij van de pret, hij zit op handen en knieën en ligt uiteindelijk plat op z'n rug)

FIK: (gepikeerd tot Wies, ad Joep) Dat noemen ze nu 'ne mens uitlachen!

WIES: (fluistert tot Fik) Hij zal niet blijven lachen. Ik heb just twee pillekes in zijne sangria gedaan! Wacht maar tot die beginnen te werken! (waanzinnige lach) Woehaha...!

JOEP: (als z'n lachbui afneemt) Sorry, meneer Debie! Ik had mezelf even niet meer in de hand.

WIES: (tot Joep) Dus gij wilt Fik z'n boerderij gaan overnemen, zal ik zeggen?

(Joep bevestigt)

FIK: En kent gij iets van wat er zo allemaal op de boerderij gebeurt?

JOEP: Ik denk 't wel.

WIES: Ge kunt toch een varken slachten, neem ik aan?

FIK: En pensen maken?

WIES: En geperste kop draaien?

JOEP: Nee, maar opeten wel!

WIES: (stil tot Fik) 't Is 'm niet, Fik! Gij mest ze vet en hij frèt ze op!

FIK: (zeer dicht bij Joep z'n aangezicht, dan traag en duidelijk) Waarvan werd gij gisteren zo wild tijdens de dans van Eviva Espana, toen ik dat zwempak van ons Aldegonde onderaan droeg...?

WIES: (even dicht bij Joep) Gij zijt toch geen jeanet, zal ik zeggen?

JOEP: Neenee.

FIK: (opgelucht tot Wies) Wat een geluk...! Ik dacht al dat ons Aldegonde te doen had met...

JOEP: (onderbreekt) Ik ben voor allebei!

WIES: Ge bedoelt voor de vrouwen en voor de venten?

JOEP: Just.

WIES: (tot Fik) 't Is nen tweezak...!

FIK: (z'n ogen vallen open van verbazing) 't Is niet waar hé! Nu dat nog! (zet stapje achteruit)

WIES: (stil) Zet 'm buiten voor dat er vodden van komen!

FIK: Jammaar, ons Aldegonde...! En ons Mariette dan...!

WIES: Ge gaat toch zo iemand uw boerderij niet laten overnemen zeker! En uw kleinkinderen kunt ge ook vergeten, hé Fik! Gaat ge zien dat 'm verliefd wordt op u...?

FIK: We zetten 'm buiten..., met ons twee! Nu...!

WIES: (roept) Ja...!

(Wies en Fik stuiken beiden gelijktijdig op Joep, heffen hem van de grond en dragen 'm zo ook naar buiten. Achter z'n rug sluiten ze de deur en halen ze opgelucht adem)

WIES: (veegt z'n handen proper) Dat is ook weeral gebeurd, zal ik zeggen.

FIK: Veronderstel nu dat die z'n kuren eens kreeg!

WIES: Jamaar, legt 't thuis maar uit hé!

FIK: (cynisch) Ik zou potverdekke echt zonde maken van mijn bahama-pakske.

(Aldegonde komt van badkamer)

ALDEGONDE: Is Joep er nog niet?

(Oogcontact tussen Fik en Wies)

FIK: Nee.

ALDEGONDE: (kijkt op haar horloge) En we zouden samen gaan winkelen...!

FIK: Aldegonde, ga hier eens efkes zitten!

ALDEGONDE: Ik heb genen tijd, pa. Joep komt mij direct halen.

FIK: (beetje strenger) Zitten...!

ALDEGONDE: Waarom...?

WIES: Uwe pa moet u iets belangrijk zeggen.

(Aldegonde zet zich op bed)

ALDEGONDE: Er is toch niks gebeurd met ons ma zeker...?

FIK: (tot Wies) Is er iets gebeurd met ons Mariette?

WIES: Nee.

FIK: (imiteert) Nee!

WIES: Met uwe Joep?

ALDEGONDE: Met Joepke...? (begint te huilen) Ik heb 'm nog gezegd dat 'm de lift niet zo dikwijls mocht nemen! Heeft 'm weer tussen de lift gezeten?

FIK: Nee, hij heeft niet tussen de lift gezeten. Wees eens efkes rustig. (arzelend) Aldegonde, ge moet die Joep laten vallen!

ALDEGONDE: Ikke...? Joep laten vallen...? Waarom pa? Ik zie hem graag.

FIK: Zeg ook eens iets, hé Wies!

WIES: (tot Aldegonde) Wel euh..., die Joep is... is euh... (homogebaartje) ge kent dat wel, zal ik zeggen.

ALDEGONDE: Nee, ik ken dat niet.

FIK: (op rijm) Uw Joepke is voor 't poepke...!

WIES: (luid) Zeg dan gewoon dat 't een jeanet is hé...! We zijn toch allemaal grote mensen hé. Moet ge nu in de pot zitten draaien?

FIK: (verbetert) 't Is "rond" de pot, hé Wies!

ALDEGONDE: Is Joep nen homo...?

FIK: Dat ook, ja.

ALDEGONDE: Maar hij kust me toch.

FIK: Ja, da's niet moeilijk. Hij kust alles!

ALDEGONDE: Alle vrouwen?

WIES: (vervolgt) En ook alle venten!

ALDEGONDE: Is Joep nen bi?

FIK: Nen bi, ne si of ne la..., 't is er ene!

ALDEGONDE: Dan zal ik 'm dat wel afleren!

WIES: Dat gaat niet, manneke. Dat zit er ingebakken, zal ik zeggen.

FIK: Daar durf ik m'n koeien niet mee alleen laten in de stal hé! Gaat ge zien dat 'm daar ook nog aan begint! God weet, welke ravage richt 'm aan!

WIES: Daar gaat uwe stier niet mee kunnen lachen, Fik!

ALDEGONDE: (teleurgesteld) Dan zal ik maar alleen gaan winkelen zeker.

WIES: Er lopen toch nog genoeg venten rond hier in Torremolinos.

ALDEGONDE: Maar geen die zo lief zijn als Joepke!

FIK: Uwe volgende vrijer moet er ene zijn met zo'n armen. Ne struise gespierde vent die desnoods alleen een kar bieten kan voorttrekken!

WIES: Als die Joep ne zak patatten van de grond moet heffen dan plooit 'm in twee!

ALDEGONDE: (zwaar ontgoocheld) Dan zal ik maar nen andere vrijer gaan zoeken hé. (misnoegd af langs buitendeur)

FIK: (enthousiast) Die Duitse grieten mogen komen, olé...!

WIES: En 't is te hopen dat ze niet rieken dat ge nen boer zijt want dat stoot jonge vrouwen af.

FIK: Daarom dat ons Aldegonde zo moeilijk ne vrijer kan vinden. Dan zullen we dat hier eens rap gaan arrangeren. (spuit overvloedig spray door de kamer)

WIES: Maar nu is de vraag, wie gaat 't waar doen?

FIK: Wat doen...?

WIES: Van de grond gaan, zal ik zeggen.

FIK: Is dat al direct nodig?

WIES: Wat komen die meiden hier anders doen? En ge weet ondertussen ook wel hoe Duitsers zijn hé, als ze komen is 't de moeite, anders komen ze niet.

(Wies overhandigt een ingepakt condoom aan Fik)

WIES: Veiligheid voor alles hé.

FIK: Wat moet dat voorstellen?

WIES: (zingt begintune van Presley-nummer) Aids now are never...! Verstaat ge mij niet?

FIK: Maar nee! Wat is dat...?

WIES: (cynisch) Tuttefrut!

FIK: Dat komt goed uit want ik word nerveus. (wil het pakje openpeuteren)

WIES: (belet dat) Nee Fik, da's genen tuttefrut. Dat hebt ge nodig als er iets gebeurt!

FIK: En denkt gij dat er iets gaat gebeuren...?

WIES: Natuurlijk, zal ik zeggen.

FIK: Maar dat is bij mij al lang vastgeroest!

WIES: Ja, en kruipolie heb ik nu niet bij hé.

FIK: Is 't niet beter dat ik ook eens zo'n blauw pilleke pak?

WIES: Da's maar een woord. (geeft Fik een blauw pilletje) Doorslikken hé.

(Fik slikt de pil door en volgt met z'n vinger de baan van het pilletje in z'n lichaam)

FIK: (even aan de grond genageld) Oeioei..., ik voel 't al!

WIES: Hoe dat...?

FIK: Mijn rechterbeen wordt al stijf!

(Geklop op de deur)

WIES: Zijt ge gereed?

FIK: Laat maar komen...! (stampt een voet achteruit zoals een stier)

WIES: Le moment suprême...! (opent de deur en laat Ulrike en Ruth binnen)

ULRIKE: Gutentag.

RUTH: Wie gehtst, meine Herren?

FIK: (tot Wies) Wat vraagt ze?

WIES: Hoe dat 't gaat.

FIK: (tot de dames) Goed, aber ein bittchen steif.

WIES: Herr Fik ist in seine Form, nicht!

ULRIKE: (voelt aan Fik z'n bahama-pakje) Oooh..., das ist schön!

FIK: (tot Wies) Ons Mariette had toch gelijk.

ULRIKE: Bist du ein Sportman?

FIK: Nein, ich zitte in den agrärischen Sector. (krijgt een kort elleboogstootje van Wies)

RUTH: Und was sollen wir jetzt machen?

ULRIKE: Wollen sie dansen, meine Herren?

WIES: Nein.

RUTH: Warum nicht?

WIES: Ich habe viele last von meine Eksteraugen..., sol ich sagen.

RUTH: (monstert de omgeving) Das ist hier wel erg heiss, nicht!

WIES: (met bijhorend gebaartje) Wollen sie was austrekken? Doe maar gerust. Dan sol ich Sangria bestellen fur uns.

(Ulrike en Ruth maken de knoopjes van hun blouse los. Fik durft niet kijken en houdt de handen voor z'n ogen. Tussendoor piept hij door z'n vingers. De meisjes dragen onderaan een topje. Ze doen hun blouse niet uit. Wies bestelt ondertussen sangria door de telefoon)

WIES: (door hoorn) Sangria bitte, fur 4 personen. - - - Fur zimmer eins eins neun. (haakt in en wrijft dan tevreden in z'n handen)

ULRIKE: (presenteert haar buste aan Fik) Kucken sie einmall, Fik.

FIK: (beetje gegeneerd) Nein, ich musse keine koeken haben, ich habe al gefressen!

RUTH: (tot Wies) Was wollen sie? Oder kunnen sie nichts mehr?

WIES: (speels) Du kleine sjamfoeter. Ich zal dich einmall pakken!

(Ruth vlucht speels naar balkon, Wies volgt haar. Ulrike vleit zich neer op bed en staart naar Fik als die bij haar gaat zitten. Maar Fik blijft schuchter)

voor zich uit staren. Ze haalt de witte pet van Fik z'n hoofd en zet die op haar eigen hoofd)

FIK: (aangeslagen) Oei, mijn klak...!

ULRIKE: Und nur...? Komst er noch was van, herr Fik...? Oder haben sie angst von Deutsche Madchen?

FIK: Nein, ich habe von nichts angst. Aber wel when du mit vielen kommen zoals in 40 - 45!

ULRIKE: Warum denn?

FIK: Du bist al zweemaal bei uns in België geweest, und toen haben sie den alten Fahrrad von meine pépé mitgenommen.

ULRIKE: Das ist schon lang passiert. Haben sie hobby's?

FIK: Jawohl. Wipschiessen...!

ULRIKE: Du bist ein bittchen verlegen, nicht?

(Op de achtergrond vlucht Ruth speels van balkon naar badkamer. Wies volgt haar. Z'n gezicht staat vol met lipstick-plekken)

WIES: (reeds in stemming) Olé...! (schopt z'n schoenen uit, dan af naar badkamer)

(Ulrike begint de knoopjes van Fik z'n hemd tergend traag los te maken. Fik is in alle staten, z'n ogen draaien alle kanten op, hij is er helemaal niet gerust in)

ULRIKE: (voelt op de plaats waar zijn GSM zit) Ohlala..., was ist das? Ist das dein Strumpfchen...?

FIK: Nein, das ist nicht meine stroemke. Das ist meine GSM.

ULRIKE: Und haben sie keine Frau?

FIK: Meine Frau ist... ist foetsie!

(Op de achtergrond vlucht Ruth van badkamer tot in de kleerkast. Wies volgt haar op z'n knieën en kruipt bij haar in de kleerkast die gesloten wordt. Ulrike streelt Fik z'n borst)

FIK: (ad Wies) Das was meine freund Wies. Das ist toch ein Kerrel, nicht!

ULRIKE: Und wie gehtst mit der Liebe, Fikkie?

FIK: (helemaal over z'n toeren, dan luid) Ich..., ich stehe so heiss das ich los door die kast zou kunnen schiessen!

(De kleerkast begint te trillen. Wies en Ruth komen tevoorschijn)

WIES: Zo moet ge nu ook niet beginnen, hé Fik! Doe dat dan als wij daar niet meer inzitten hé!

FIK: Zèg, da's bij manier van spreken hé.

(Enrique stoot binnen met 4 glazen sangria)

ENRIQUE: (tot Fik) Senor Debie, your senora is with another man at the swimming

pool, and she... (kusgebaartje) Ohlala...!
 FIK: (tot Wies) Wat zegt 'm?
 WIES: Dat uw Mariette op de versiertoe is.
 FIK: (veert recht van bed) Héla, zo niet hé...!

(Fik wil direct af, Wies kan hem met moeite tegenhouden)

ENRIQUE: (monstert de vrouwen) Señor Debie, you like other girls too! But Enrique can be quite... (steekt z'n hand uit en vervolgt) ...for many pesetas!
 WIES: Hij vraagt zwijggeld, Fik!

(Fik betaalt hem)

ENRIQUE: (super-beleefd) Have a nice day. (af)

(Ze gaan met hun vier op bed liggen)

WIES: (tot de Duitse meisjes) Haben sie goesting in eine orgie mit uns vier?
 FIK: Dan müssen wir wel ein bittchen oppassen das wir nicht door das bed zakken, hé Wies!

(Enrique weer paniekerig op in ijltempo)

ENRIQUE: (opgewonden) Señor Debie, your senora is coming! Rapido...! Rapido...!
 WIES: (in alle staten) Fik, uw Mariette is op komst!
 FIK: 't Is niet waar hé...! Waarom moet zoiets mij altijd overkomen? Wat nu...?
 ENRIQUE: Rapido...! Rapido...! Ohlala...! (maakt horizontaal gebaartje onder z'n keel met bijhorend geluid, ad Fik)
 WIES: Kom, allemaal in de kleerkast!

(Ze kruipen met z'n allen in de kleerkast, geduw en getrek. Enrique helpt er iedereen induwen)

ULRIKE: Aber ich habe keine Platze...!
 WIES: Und ich habe ein bittchen schrik!
 RUTH: Und was stinkst hier so...?

(Alle ogen worden op Fik gericht)

FIK: (niet zo luid) Und ich habe in meine Unterhosen gefotst!

(Enrique sluit de kleerkast en blijft ervoor staan. Mariette komt binnen. Enrique lacht beleefd)

MARIETTE: (roept aan badkamer) Fik...? Aldegonde...? (dan tot Enrique die duidelijk met een ei zit) Wat doet gij hier alleen op ons kamer...?
 ENRIQUE: Nothing senora.
 MARIETTE: (kijkt wantrouwig rond en ontdekt de vier glazen sangria op tafel)

Waarom staan hier vier glazen sangria?

ENRIQUE: (in het nauw) Euh...

MARIETTE: Wie heeft die besteld?

ENRIQUE: It is for me, senora! (drinkt een glas in één teug leeg en wil aan een tweede beginnen)

MARIETTE: (met veel argwaan) Wat is hier gaande...? (geen reactie) Ik vraag u wat hier gaande is...?

(Mariette wil Enrique de keel dichtknijpen. Plots hoort ze het kastje van Fik langzaam met tussenpozen piepen, dan volgt het gepiep sneller en sneller. Als ze de kleerkast wil openen springt Enrique ervoor)

ENRIQUE: No senora...! Please..., do not!

MARIETTE: Uit mijne weg of ik geef u seffens een saflèt tegen uwe smikkel...! (trekt brutaal de kleerkast open) Wat is dat hier allemaal...??

ENRIQUE: Mama-mia...! (gaat er vandoor)

MARIETTE: (woedend) Buiten...! Allemaal...! (als ook Fik wil meegaan) Gij niet, afgeleefde binnenbeer...!

WIES: Marietteke, we kunnen alles uitleggen, zal ik zeggen.

MARIETTE: (imiteert spraakgebrek van Wies chagrijnig) Zal ik zeggen, zal ik zeggen...! Seffens zal ik 't eens zeggen, tegen uwe kop...!

WIES: Maar we hebben ze niet aangeraakt!

MARIETTE: (ad lipstick-plekken op z'n gezicht) Dat zie ik aan uw gezicht. Of zit ge misschien met de rooie hond...?

(De Duitse meiden maken ondertussen het laatste knoopje van hun blouse weer vast en nemen nog snel afscheid van Fik en Wies. Als ook Fik z'n wang presenteert voor een afscheidskusje van Ulrike tikt Mariette tegen z'n wang, trekt ze Fik z'n witte pet van Ulrikes hoofd en slaat die boos over Fik z'n hoofd)

WIES: Nu wordt 't tijd dat we vertrekken...!

(Wies, Ulrike en Ruth af langs buitendeur)

MARIETTE: (nijdig tot Fik) Wat hebt gij hierop te zeggen? Zijt gij niet beschaamd om zoiets achter mijne rug te doen...? Ben ik niet méér waard na wat ik op die 30 jaar voor u allemaal gedaan heb...? (bijzonder denigrerend) Ziet 'm daar nu staan, de gestampde patat in z'n bahama-pakske!

FIK: (erg voorzichtig stil, zelfs beetje slijmend) Kunt gij eens een suppositoirke steken, Mariette?

MARIETTE: (woest) Steek uw suppositoirke zelf! (vanop enige afstand) Moeten wij daarvoor naar Spanje komen?

FIK: (wil haar erg behoedzaam benaderen) Goesting om euh...

MARIETTE: (gedecideerd) Om wàt...?

FIK: Om euh... om 't paard in de kar te spannen?

MARIETTE: Nee! Nu heb IK geen goesting!

FIK: Dan zal 't voor nen andere keer zijn hé!

MARIETTE: Ik ben ons Aldegonde tegengekomen, ocharme. Waarom moest dat kind 't uitmaken met die Joep?

FIK: (ontwaakt plots) Omdat die Joep ne verkeerde is.

MARIETTE: Hoe, ne verkeerde...?

FIK: Kent ge dat niet! (maakt een homogebaartje) Wie gaat voortaan mijn stallen uitmesten? Ikke niet meer hé!

MARIETTE: Wat heeft dat er nu mee te maken?

FIK: Omdat ik niet meer krom durf gaan staan als die Joep in m'n geburen is...!

doek

VIJFDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG**

(Fik draagt terug z'n afgesneden werkbreek. Mariette wordt door Fik op de rooster gelegd)

- FIK: ...En wat deed gij daar aan 't zwembad, heu...? Met die vreemde vent, heu...?
- MARIETTE: Welke vent?
- FIK: Ontken maar niet, want ik weet alles.
- MARIETTE: (bekent) Ja, ik geef toe. Maar dat is wel uw schuld!
- FIK: Nu wordt 't nog schoner!
- MARIETTE: Die Spaanse lucht hier maakt mij zo... zo sensueel, en zo erotisch. En dan weten dat ge getrouwd zijt met ne vent die gene vinger naar u uitsteekt. Maar wel bij die Duitse meisjes. Als gij vreemdgaat dan mag ik dat toch ook.
- FIK: (verdedigt zich fel) Dat is niet waar!
- MARIETTE: En waarom niet?
- FIK: Heeft die vreemde vent u aangeraakt?
- MARIETTE: Natuurlijk. Of wat dacht ge? Dat dat alleen maar was om mijn handje vast te houden?
- FIK: Waar heeft die u aangeraakt...?
- MARIETTE: (wijst enkele plaatsen aan) Hier en hier en... hier en hier ook nog een beetje!
- FIK: Maar dat heb ik bij die Duitsers nog niet gedaan!
- MARIETTE: Oh nee...? (met giftige smile) Dat zal wel niet als ge 'r samen mee in de kleerkast kruipt!
- FIK: In die kleerkast is niks gebeurd!
- MARIETTE: En waarom ligt uw bahama-pakske dan te weken in nen emmer water?
- FIK: (herpakt zich) Ja, daar is wel iets gebeurd! Een ongelukske...! Maar daar kon ik niet aan doen. Da's van dat vettig eten hier. Bij u wordt uw bloed dunner..., bij mij iets anders!
- MARIETTE: We staan gelijk. 't Is één - één!
- FIK: Mariette, kunnen we niet terug op nul beginnen? Op onze leeftijd gaan ze toch niet meer uiteen hé?
- MARIETTE: Ik wil terug bij u maar dan moet ge u gedragen gelijk ne moderne vent. En..., ge moet ne keer meer over de brug komen. 't Lijkt soms wel of dat ge al op reserve rijdt! De venten in die praatprogramma's op den televisie springen nog gezwierig over de bedsponde en die zijn 75 jaar en ouder! Meneer is nog maar 55 en dat klaagt nu al: (met minachting in haar stem) "Mijne naft is op!"
- FIK: Ik heb mezelf niet gemaakt hé!
- MARIETTE: Gaat ge akkoord met mijn voorstel, ja of nee...?
- FIK: (na enig twifelen) Okee, ik zal m'n best doen. Maar als 't niet lukt dan...
- MARIETTE: (onderbreekt) Dat lukt wel, maar ge moet een beetje moeite doen. (haalt doosje blauwe pillen uit haar handtas) En als ge nog eens last hebt dan pakt ge van dit dooske maar eens een paar pillekes in!
- FIK: (bekijkt de inhoud van het doosje) Hoe komt ge daar aan...?

MARIETTE: Die heb ik gisteren hier bij nen apotheker gekocht.

FIK: Die pillen ken ik al!

MARIETTE: Hoe dat?

FIK: Van de Wies.

MARIETTE: Die Wies is precies van alles op de hoogte.

FIK: Ja, omdat de Wies 4 keren per jaar naar hier op vakantie komt.

MARIETTE: Dat kunt gij ook. (zet ondertussen het doosje met de blauwe pillen naast het doosje met zetpillen)

FIK: Wete gij wat dat kost?

(Aldegonde komt binnen en laat zich gedeprimeerd op het bed vallen)

MARIETTE: (stil tot Fik, ad Aldegonde) Ze zit in de put hé! Doe gij er maar iets aan, 't is trouwens uw schuld!

ALDEGONDE: (uitgeblust) Nu heb ik nog gene vrijer...!

FIK: Daar weet ik wel iets op. Gij kent Fik Debie nog niet. Wacht maar eens! Wij blijven hier in Torremolinos tot dat gij ne vrijer gevonden hebt!

MARIETTE: Fik, ga u eens omkleden.

FIK: Jamaar, ik wil eerst...

MARIETTE: (onderbreekt luid) Ge weet wat er afgesproken is hé! (als Fik naar badkamer wil gaan) En fatsoenlijk deze keer hé.

(Fik af naar badkamer)

ALDEGONDE: Dan ga ik ondertussen nog wat zonnen op het balkon.

MARIETTE: Zorg maar dat ge niet te hard verbrand.

(Aldegonde met zonnecrème af naar balkon)

MARIETTE: (bij zichzelf) En dan wou mijne vent nog vier kinderen hebben.

(Wies komt op bezoek)

WIES: Waarom moest ik zo dringend naar hier komen, zal ik zeggen?

MARIETTE: Daar weet ik niks van.

WIES: Naar 't schijnt had Fik naar mijn hotel getelefoneerd.

MARIETTE: Wat is 'm nu weer van plan?

WIES: Uwe vent is nogal ne kerel, hé Mariette.

MARIETTE: Van wie heeft 'm 't geleerd?

WIES: Soms moet ne vent in zijn leven eens een zijsprongetje maken, zal ik zeggen.

MARIETTE: Wil ik u eens wat zeggen: ne getrouwde vent niet! En onze Fik is getrouwd!

WIES: Gij toch ook. En naar wat Enrique ons kwam vertellen waart gij ook met vuur aan 't spelen..., aan de swimming pool!

MARIETTE: Da's iets tussen onze Fik en mij. Daar hebt gij geen fluit mee te maken!

WIES: Dat is 't voordeel als ge vrijgezel zijt zoals ik, dan hoeft ge niemand

verantwoording af te leggen.

MARIETTE: (met heimelijk lachje) 't Komt dus van Enrique. Dat die pantoffelheld maar eens wacht...! Die zal ik ook nog wel eens onder handen nemen!

WIES: 't Is die mens z'n plicht dergelijke dingen over te dragen.

MARIETTE: Maar NIET als ik 'm betaal om te zwijgen!

WIES: Hebt gij ook zwijggeld moeten betalen?

MARIETTE: (verwonderd) Gij toch ook niet...?

WIES: Neenee, ikke niet. De Fik.

MARIETTE: (bij zichzelf) Hoe heeft 'm dat over z'n hart kunnen krijgen, den onderkruiper...!

WIES: Mag ik efkes gaan zitten want mijn eksterogen beginnen te steken!

MARIETTE: Gisteren hadt ge gene last van uw eksterogen zeker met die Duitse meisjes ? Als 't zo maar iets is, dan zijn ze allemaal gezond. Onze Fik ook, hij kan met moeite tot drie tellen, maar hebt ge z'n ogen gisteren zien flikkeren? Da's 30 jaar geleden dat ze nog zo ver openstonden!

WIES: Hoe dat ne mens zo rap kan veranderen, zal ik zeggen.

MARIETTE: Iets drinken?

WIES: Ja, een glaasje sangria.

MARIETTE: (door hoorn) Sangria para habitación uno uno nueve. (haakt in)

WIES: Gij kunt uw Spaans ook al, hoor ik?

MARIETTE: Da's niet moeilijk, ik moet heel den dag tegen Spanjaarden klappen als mijne vent met mij nergens naartoe wil gaan!

(Fik komt in playboy-kleren met stropdas uit badkamer. Wies staat recht en monstert de nieuwe outfit van Fik)

FIK: (presenteert zich) Is 't nu goed, Mariette...?

MARIETTE: Allé, dat schetst al een heel ander beeld van u.

WIES: Gij komt goed aan uwe kost zeker? Elke dag nen andere outfit, amai...!

FIK: Waar is ons Aldegonde?

MARIETTE: Die ligt op het balkon te zonnen.

FIK: Wies, ga eens efkes zitten!

WIES: Maar ik heb...

FIK: (onderbreekt) Zitten Wies! Ik moet u iets serieus vragen. Ik ben direct terug. (af naar balkon)

WIES: (zit inmiddels) Wat is er met uwe vent?

MARIETTE: Dat weet ik ook niet.

(Joep komt op bezoek)

WIES: Wat komt gij hier nog doen? 't Is toch af tussen u en Aldegonde?

JOEP: Ik kom niet voor Aldegonde. (ad Mariette) Ik kom voor haar!

WIES: Voor Mariette...?

MARIETTE: Toch niet in 't bijzijn van onze Fik zeker?

WIES: Die trekt zijne kop uit als 'm die trappeert!

(Als Fik met Aldegonde van balkon komt verstoep Mariette Joep snel achter haar rug)

FIK: (tot Wies, presenteert Aldegonde) Wies Vingerhoets..., wat is ons Aldegonde volgens u waard?

WIES: Dat zou ik niet weten.

FIK: Ge kunt toch wel eens schatten.

WIES: Is 't per kilo of per centimeter...?

ALDEGONDE: (wordt erg ongerust) Pa, wat gaat gij doen?

FIK: Aldegonde, zwijg en laat me uitspreken! (fluistert in haar oor) Of hebt ge liever dat ik met u naar de paardenmarkt in Anderlecht ga...? (luider tot Wies) Wat is ze waard?

WIES: Wel euh..., ik weet niet wat ze allemaal kan hé.

FIK: Kunt gij eens geen bod doen...?

WIES: Hoe...?

FIK: (als een echte notaris) Ja, niemand meer dan 3.000 frank...?

(Enrique komt op dat moment binnen)

ENRIQUE: (tot Fik, ad glazen sangria op z'n serveerschotel met bijhorend gebaartje) Cuatro...?

FIK: (aanvaardt deze uitspraak als een bod) Okee, 4.000 voor den Enrique...!

ENRIQUE: Qué pasa...?

FIK: Niks passen...! Gij hebt just 4.000 frank op ons Aldegonde geboden.

ENRIQUE: No, I mean the sangria.

FIK: Te laat, Enrique! Geboden is geboden! (duwt Enrique naast Wies in de zetel)

MARIETTE: (onderbreekt tot Enrique) En met u heb ik ook nog een eitje te pellen, hé aangebakken olijf! Mij eerst laten betalen en dan alles gaan doorbrieven...! (wil op Enrique stuiken)

FIK: Mariette, laat die mens gerust! Ziet ge niet dat die... (merkt plots dat Joep zich verschuilt achter het bed) ...wat doet die boonstaak hier achter dat bed?

MARIETTE: (neemt Joep in bescherming) Laat Joep gerust!

ALDEGONDE: (opgewekt blij als ze Joep merkt) Joep...? Mijn Joepke...!

FIK: (houdt Aldegonde tegen als die zich naar Joep wil begeven) Hierblijven! Straks zit ge met een besmettelijke ziekte en dan!

MARIETTE: Ik denk dat Joep ook komt bieden. Is 't niet, Joep?

JOEP: Maar ik kom gewoon...

MARIETTE: (onderbreekt luid) Ja, Joep komt ook bieden!

JOEP: Okee, ik wil wel bieden, maar in plaats van op Aldegonde te beiden wil ik Marietteke...!

FIK: Hoe...? Gij waart toch niet de vent die met ons Marietteke lag te stoeien aan 't zwembad?

ENRIQUE: Si señor! (wijst naar Joep)

ALDEGONDE: Oh ma, dat vind ik flauw van u!

MARIETTE: Sorry kindje, da's de schuld van die broeierige hitte hier. En ik moet zeggen, die Joep kent er iets van zenne!

WIES: Ja, omdat wij 'm dat geleerd hebben!

FIK: (tot Joep) Buiten gij...! (zet hem prompt buiten) Voilà, dat waterkieke is er al afgevallen! Daar schieten nog twee bidders over. De Wies en Enrique.

ALDEGONDE: Mag ik ook eens iets zeggen, pa?

FIK: Natuurlijk kinneke. Tenslotte draait 't hier allemaal om u hé.

ALDEGONDE: Als ik toch iemand moet kiezen, dan pak ik... dan pak ik euh...
Enrique!

ENRIQUE: (versteld) Qué pasa...?

WIES: (tot Enrique) Aldegonde wil u! (kusgebaartjes)

ENRIQUE: No gracias...!

ALDEGONDE: Maar waarom niet? Ik kan toch hard werken en goed koken.

(Aldegonde trekt Enrique met een bruuske beweging uit de zetel en begint hem te omhelzen; maar ze versmacht hem bijna in haar armen)

FIK: (trots, ad kussend koppeltje) De liefde is toch schoon, hé Wies!

(Als Aldegonde Enrique ook nog begint te kussen wringt hij zich los en vlucht de kamer uit)

ENRIQUE: (steekt nog even z'n hoofd binnen) Have a nice day! (af)

FIK: (na een zucht) Wies, hebt gij geen goesting in een vast lief?

WIES: Allé Fik, ik ben vrijgezel.

FIK: Dat was ik ook voor dat ik met ons Mariette trouwde. Wat is 't, eieren of jong?
Ik vraag 't u geen twee keren hé.

WIES: (twijfelt) Eigenlijk wel. Maar eigenlijk ook weer niet...!

MARIETTE: Ge zijt al 50 jaar en helemaal alleen.

FIK: Binnenkort zijt ge niet meer zo goed te poot en dan kan ons Aldegonde u
soigneren. Of gaat ge dan liever naar een rusthuis waar dat zo'n ouw
verpleegster met rotte tanden u elke dag moet wassen van kop tot teen?

WIES: Wat hangt daar aan vast...?

FIK: (valt uit de lucht) Hoe...? Moet ik nu nog gaan bijgeven...?

WIES: (kordaat) Ja, anders wil ik uw dochter niet!

FIK: Okee dan hé. 80 koeien, 40 varkens, 6 melkgeiten met enen bok en een 20-tal
kiekens!

WIES: Ge zet me wel met de rug tegen de muur, hé Fik!

FIK: Is 't niet genoeg? Okee, ge krijgt ons Mariette er nog bovenop!

MARIETTE: Fik, gij se stomme kloot dat ge daar staat!

FIK: Ons Aldegonde moet toch van 't straat!

MARIETTE: Ja, maar dan zijt gij wel alleen hé!

FIK: (zijn frank valt) Ja begot, da's waar ook!

ALDEGONDE: (gaat naast Wies in de zetel zitten en steekt haar arm in) Gij melkt
elke morgen om vijf uur de koeien terwijl ik 't ontbijt voor u gereed maak.
Okee?

WIES: Eigenlijk zie ik dat plattelandsleven toch niet zo zitten zenne. Ik kan dan
zelfs geen 4 keer per jaar meer op reis gaan.

ALDEGONDE: Ik heb nog een ander voorstel. Als we nu ons boerderij eens
verkopen?

FIK: (uit z'n lood geslagen) Watte...? Gij zijt zot zeker!

ALDEGONDE: (vervolgt) En dan kunnen Wies en ik met dat geld samen hier in
Torremolinos een hotel opendoen.

MARIETTE: Geniaal idee! Ge zijt slimmer dan ik dacht, kindje. En dan ben ik ook

van al dat zwaar werk vanaf.

WIES: En ik kan aan de receptie gaan zitten om klanten te lokken.

MARIETTE: En ik zal het Spaans personeel in de keuken opleiden.

ALDEGONDE: En ons hotel zal heten: "De Turbo van Torremolinos"! Olé...!

FIK: (het gaat te snel voor hem) Mannekes, mannekes, maar wat gebeurt hier toch allemaal...?

MARIETTE: En jij gaat overal het geld ontvangen. In de bar, aan de minigolf, aan de verhuur van ligzetels...!

FIK: Mariette, denk daar eerst eens twee keren over na voor dat ge dat beslist!

MARIETTE: Daar zit niks anders op, Fik. Wij gaan morgen naar huis om de boerderij te verkopen.

FIK: Neenee, jij moet maar alleen gaan!

MARIETTE: Waarom?

FIK: Ik wil niet mee naar huis! Gij gaat alleen en ge komt terug met het geld. Zeg maar tegen onze Staf dat 't hier vele beter is dan in België!

WIES: Dan kunnen de Fik en ik hier al beginnen te zoeken naar een hotel dat te koop staat.

ALDEGONDE: Merci pa. (kusje op de wang, maar Fik duwt haar weg) Mag ik nog geen kuske geven om u te bedanken?

FIK: (cynisch ad Wies) Kunt ge dat nu doen waar dat uwe vrijer bijstaat? Ik wil niet dat 'm jaloers wordt hé!

MARIETTE: En waar kan ik uw spaarcenten vinden, meneer Debie?

FIK: Dat zal ik eens gauw zeggen. In ne plastieke zak, die zak steekt in een doos, die doos zit in nen emmer en die emmer hangt in den beerput!

MARIETTE: Amaai...!

ALDEGONDE: (trekt Wies brutaal mee) Kom Wies, we gaan winkelen.

WIES: Jamaar, ik zou eerst nog eens...

ALDEGONDE: (onderbreekt bevelend met gebaartje naar de deur) Allé...!

(Aldegonde en Wies arm in arm af)

FIK: (genietend) Weeral ene die ze aan de ketting leggen! Zo is 't leven hé.

MARIETTE: Eindelijk, ons Aldegonde heeft ne vrijer.

FIK: Oh, wat ben ik gelukkig. Nu kan 't leven pas echt beginnen. Leve de sangria!

(Geklop op de deur. Mariette laat Ulrike en Ruth binnen. Fik die net sangria drinkt proest die uit als hij de meisjes ziet. De Duitse meisjes spreken Vlaams, wat Fik wel vreemd vindt)

MARIETTE: Oh, gij zijt 't. Alles in orde?

ULRIKE: We hebben ons best gedaan, madam Debie.

MARIETTE: Toch niet teveel last gehad met die twee sloebers?

RUTH: Neenee, 't zijn twee lammekes!

FIK: (z'n mond valt open van verbazing, dan tot Mariette) Kent gij die Duitsers?

MARIETTE: Dat zijn geen Duitsers, dat zijn Vlamingen. Ik had hen den eerste dag al ontmoet. Ik heb hen de opdracht gegeven om u te volgen om dat gedoofde vuur in u, kost wat kost, terug wakker te maken...!

RUTH: En ik denk dat we daar in geslaagd zijn.

ULRIKE: (met uitdagend lachje tot Fik) Ist das nicht so, Fikkie?

RUTH: Oder haben sie gerne das wir nog einmall kommen?

FIK: (tot Mariette) Oh, dat vind ik smerig van u...!

(Mariette betaalt hen elk 2.000 frank)

FIK: Moet ge daar nog voor betalen ook...?

RUTH: Voor niks danst den beer, hé Fik.

ULRIKE: En dat is toch niet veel als ge in "den agrärischen sector" zit hé!

RUTH: Als we voor u nog eens iets kunnen doen, madam...

ULRIKE: Ge weet ons wel te vinden op 't strand hé!

MARIETTE: Merci mannekes.

(Ulrike en Ruth gaan er vandoor, maar ze geven beiden Fik eerst nog een kusje op de wang)

FIK: (zucht even) Ja Mariette, nu verschiet ik toch een beetje van u!

MARIETTE: Ne mens moet soms al eens binnendoor rijden als 'm iets wilt bereiken hé.

(Ook Joep daagt op)

MARIETTE: Durft gij hier nog komen?

JOEP: Ik kom m'n geld halen.

MARIETTE: Welk geld...?

(Fik haalt z'n portefeuille boven en geeft Joep ook 2.000 frank)

JOEP: Merci, hé Fik. En als ik nog eens iets kan doen voor u..., ge kunt me vinden in de bar hé! (geeft Mariette nog een afscheidskusje en verlaat dan de kamer langs buitendeur)

(Mariette verlangt mimisch verantwoording van Fik)

FIK: Ik had 'm gevraagd om u te versieren.

MARIETTE: Gij sen deugniet, dat ge daar staat! (knijpt speels in Fik z'n wangen)

FIK: (geeft Mariette een glas sangria) Ik hoop dat 'm niet te ver is gegaan.

MARIETTE: Neenee, ik durfde niet. (met geniepig lachje)

FIK: (legt z'n arm om Mariette) Eigenlijk zie ik u toch graag.

MARIETTE: Laat dat dan eens zien!

FIK: Kom hier, m'n braaf poezewoefke...! (geeft Mariette een flinke lange wangkus)

MARIETTE: Is dat alles...?

FIK: Nee, ik heb nog veel meer.

MARIETTE: Kom Fik, en nu zoals vroeger hé! (maakt het eerste knoopje van haar blouse los) Of kunt gij niks meer...?

FIK: Oh nee...? (trekt ondertussen z'n stropdas af) Wacht maar eens efkes tot ik mijn vitesspillen gepakt heb!

(Fik begint zich in snel tempo uit te kleden. Zwoele en geile blikken naar elkaar. In alle chaos eet Fik de hele doos zetpillen leeg in plaats van de blauwe pillen)

MARIETTE: (ontdekt dit, dan geschrokken) Oh Fik...! 't Is niet waar...!

FIK: Wat nu weer?

MARIETTE: Ge hebt de verkeerde doos pillen in uw kas geslagen!

FIK: Hoe...?

MARIETTE: Ge hebt al uw suppositoirket opgegeten!

FIK: 't Is niet waar hé!

(Het kastje van Fik begint onophoudend te piepen)

MARIETTE: Daar se...! Wat nu...?

FIK: Een suppositoirke steken zeker!

MARIETTE: Maar er zijn er geen meer!

FIK: Duw dan maar een blauw pilleke op...!!

DOEK